

AVE MARIA
OKTOBER

1950

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

dupl

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo

SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

Naslov - Address:

AVE MARIA

Box 608

Lemont, Illinois

Telephone: Lemont 494

Naročnina - Subscription rate:
U.S.A. - \$2.50 letno
Izven U.S.A. - \$3.00 letno

Naročnina Tvoja je dar v podporo ubožnejšim slovenskim fantom, ki se obrazujejo za slovenske duhovnike v lemontskem semenišču.

Naročnikov in dobrotnikov se spominjamo v lemontskem samostanu v svojih molitvah, pri sv. mašah in pri drugih duhovnih opravilih.

Urednik - Editor:

FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.

Upravnik - Business Manager:

FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

OKTOBER 1950

LETNIK 42

VSEBINA

<i>Evangeljski prizori</i>	1
<i>Sv. Brigita - P. Alojzij o.f.m.</i>	2
<i>Svetovna križarska vojska za mir</i> - <i>Br. Marion Chudy o.f.m.conv.</i>	5
<i>P. John Ferlin, osemdesetletnik</i> - <i>P. Odilo o.f.m.</i>	7
<i>Litanije - P. Kazimir o.f.m.</i>	11
<i>Romarski zvonovi - P. Odilo o.f.m.</i>	12
<i>Terezija Neumann</i>	18
<i>Obisk v Afriki - Br. Karel Kerševan CM...</i>	23
<i>Lemontski odmevi - Lemontski kronist...</i>	26
<i>Kramljanje na zapežku</i>	29

Published once monthly - twice in October - by the Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879. Acceptance of mailing at special rate of postage provided for in section 1103, act of October 3, 1917. Authorized July 14, 1945.

Evangeljski prizori

JEZUS JE IMEL velikokrat opravka s farizeji, ki so ga hinavsko zalezovali, da bi ga ujeli v besedi. Zato se je vedno še bolj iz srca razveselil, ko je videl pred seboj otroke, ki so ga gledali s svojimi nedolžnimi očmi, lezli na Njegova kolena, ga objemali in se zapupno stiskali v Njegovo varno naročje. To so bili zanj brez dvoma eni izmed najlepših trenutkov na zemlji. Nedolžne otroške duše so ga s svojo bližino osrečevale in ga spominjale na čisto srce deviške Matere Marije. Čelo po večurnem, utrudljivem poučevanju in morda po dolgotrajnem potovanju je našel čas za otroke.

Apostoli so videli izmučenega Gospoda in so odganjali matere, ki so prinesle k Njemu svoje malčke. On pa je svoje učence pokaral z besedami: "Pustite otročiče in ne branite jim k meni priti, zakaj takih je nebeško kraljestvo" (Mt 19, 14).

Da, pustimo otroke k Jezusu! Samo pri Jezusu bodo ostali nedolžni in dobri! Vsak, kdor brani otroku do tabernaklja, pomaga rušiti srečo njegove duše. Brez Jezusa otrok ne bo ostal dober: izgubil se bo za to in za drugo življenje. Kmalu se bo začel izmikati materini roki, začel bo iskati veselje v grehu. Temu so velikokrat vzrok starši sami, ki so mnenja, da se mora otrok sam odločiti, da mora sam najti pot k Jezusu, namesto da bi mu to varno pot pokazali s svojim zglednim krščanskim življenjem in s toplo vzgojiteljsko besedo.

Jezus pa nas s svojimi besedami in zgledom tudi uči, kakšni moramo biti. Nebesa so vedno zaprta hinavščini in napuhu. Kdor hoče skozi vrata večnega veselja, mora imeti otroško srce, vdano Bogu in pripravljeno za dobro. Kakšni pa so otroci? O, saj jih poznamo! Ne mislijo visoko o sebi, o vsakem mislijo dobro, ne znajo se hliniti, njih srce ne mažejo slabe predstave, njih roke ne znajo delati hudo... Ko bi vsi odrasli posnemali otroke, bi svet popolnoma spremenil svoje lice. Bog bi nas bil vesel, kajti "takih je nebeško kraljestvo".

Kristus Kralj (iz muzeja »Hieron«)

Mogočno se dvigni
nam spev iz srca,
v pozdrav Rešeniku,
Vladarju sveta!

Kristus kraljuj,
Kristus zmaguj,
v hostiji sveti
nam gospoduj!

Darujemo vdano
Ti svoje srce,
dejanja, besede,
vse misli, želje.

Kristus kraljuj,
Kristus zmaguj,
v hostiji sveti
nam gospoduj!

P. Krizostom OFM

SVETA BRIGITA, VDOVA

8. OKTOBRA

CUDOVITO JE BILO življenje sv. Brigite. Rodila se je okoli leta 1303., torej je žvela v času, ko je bilo katoliško življenje na Švedskem na višku.

Njen oče je bil kraljevski namestnik in globoko veren mož, ter je večkrat pobožno romal v Rim in v Jeruzalem. Tudi njena mati je bila visokega rodu. Malo pred rojstvom hčerke Brigite jo je na potovanju ob švedski obali zajel vihar in vrgel ladjo ob pečine. Mnogo sopotnikov je utonilo, njo pa je Bog čudežno rešil. Kakor je bilo razodeto, zaradi hčerke.

Brigita je bila prva tri leta mu-tasta. Potem pa je nenadoma začela govoriti gladko in modro, kakor bi bila odrasla. Z devetim letom je izgubila mater. Oče jo je izročil v vzgojo materini sestri, njeni teti. Že takrat je imela prikazen: z njenega sobnega oltarčka je stopila nebeška Mati Marija ter ji položila na glavo krono. Mala Brigita je imela izredno milost molitve, da je mnogokrat premolila vso noč. V svojem dese-

tem letu je slišala pridigo o Jezusovem trpljenju ter si jo neizbrisno vtisnila v spomin. Že kot dekletce si je nakladala razna težka pokorila.

Ko je imela sv. Brigita štirinajst let, se je poročila z osemnajstletnim knezom Ulfom. Omožila se je le očetu na ljubo, ker ni čutila v srcu klica za samostan. Njen mož je bil razumen, blag in kreposten. Ko je prišla z njim na grad Ulfasa, sta se dogovorila, da bosta leto dni živela kakor brat in sestra. Oba sta se vpisala v tretji red sv. Frančiška, mnogo molila in si nakladala razna pokorila. Kristusova načela so tako okrepila soglasje njunih duš, da ga pozneje nobena življenjska nesreča ni mogla razdreti. Po rojstvu osmero otrok sta še mlada zakonca po skupnem dogovoru živela v popolni zdržnosti.

Grajskim poslom je bila Brigita kakor mati. Radodarno je podpirala potrebne. Sleherni dan je dvanajst siromakov jedlo pri njeni mizi, vsak četrtek jim je po Zveličarjevem zgledu umila noge. Do sebe je bila zelo stroga: postila se je štiri dni v tednu.

Nekoliko časa sta z možem bivala na kraljevem dvoru v Stockholmu, a po vrnitvi sta živela kakor dva redovnika. Zjutraj, opoldne in zvečer sta skupno molila male dnevnice v čast Materi božji. Vsak petek sta šla k spovedi, vsako nedeljo k svetemu obhajilu. Ustanavljala sta šole in bolnišnice ter zidala cerkve. Rada sta hodila po duhovne svete k redov-

nikom. Brigita je bila torej svojemu možu dobra vodnica na poti proti nebesom.

V nekem zamaknjenju je svetnici sam Zveličar velel ustanoviti nov red, ki naj posebno časti Njegovo trpljenje in trpljenje Njegove presvete Matere Marije. Zato naj se tudi imenuje "red najsvetejšega Odrešenika in preblažene Device Marije." To naj bo red molitve, mrtvenja in ljubezni do bližnjega. Vsak samostan naj ima dva popolnoma ločena dela: enega za redovnike, drugega za redovnice. - Sv. Brigita je red vresnici ustanovila in dve leti živela sama med redovnicami. Potrjenje reda je dobila od papeža Urbana V. Ta ji je potrdil in obdaril z odpustki tudi pobožnost, ki se imenuje "Brigitin rožni venec". Ta molitev je sestavljena iz šestdesetih zdravamarij. Vsaka desetka se začne z očenašem in konča z vero. Na koncu se doda še očenaš in tri zdravamarije.

Brigita je smrtno zbolela, a ostala vesela ter je še naprej opravljala svoje pobožnosti. Toda njene moči so bile izčrpane. Tudi zelo mučne skušnjave so prišle nadnjo. Čutila se je zapuščena od Boga, kakor Kristus na križu. Le sveto obhajilo ji je dalo zopet moči za trpljenje. Na velikonočno jutro se ji je prikazala Mati božja in jo potolažila, Zveličar pa ji je povedal, da jo bo kmalu rešil vseh bridkosti. V veličastni prikazni angelov se je izvršila njena skrivnostna zaroka z Jezusom. Poslej je bila s svojimi mislimi skoraj neprestano v nebesih. Ko so jo dali v

sveto olje, se ji je telesno stanje tolikoboljšalo, da se je mogla razgovarjati. Ganljivo se je poslovila od svojih otrok: za vsakega je imela važne opomine. Še zadnjikrat se je spovedala in pobožno prejela sveto popotnico. Spovednik je v njeni sobi opravil sveto daritev. Po povzdigovanju je glasno zaklicala: "V Tvoje roke, Gospod, izročam svojo dušo!" Nato je blaženo umrla.

Brigitino telo so začasno pokopali v Rimu, po enem letu pa so ga prepeljali na Švedsko, v njen prvi samostan Wastena. Čudeži na njeno priprošnjo so se tako množili, da jo je papež Bonifacij IX. že osemnajst let po njeni smrti prištel med svetnice. Ob tej priliki je določil osmi oktober za njen spominski dan.

Brigitin red se je kljub oviram zelo širil zlasti po severnih deželah ter si nabral mnogo lepih zaslug. Ko pa je večina teh dežel odpadla od Rima ter zašla v protestantizem, je red polagoma zamrl. Poleg redovnega pravila in zapiskov o prikaznih imamo od svete Brigite ohranjene tudi nekatere lepe molitve in govor o vzvišenosti Device Marije.

Svetnico slikajo v črni nunski obleki in z ognjenim žarom okoli glave. V roki drži srce, ki je zaznamovano z rdečim križcem.

P. ALOJZIJ o. f. m.

Kakor duša prekaša telo, nebesa zemljo in večnost čas - tako prekaša skrb za misijone vsa druga dela. (Pij XI.)

MISIJSKI NAMENI

ZA LETO 1950

OKTOBER

Molimo za boljšo oskrbo bolnikov

v misijonskih deželah.

Svetovna križarska vojska za mir

BR. MARION CHUDY O.F.M.CONV.

V ZVEZI z naročilom božjim, ki ga je naznanila naša ljuba Gospa, Kraljica presvetega rožnega venca, leta 1917. v Fatimi na Portugalskem, začenjajo Katoliški Vojni Veterani Združenih ameriških držav največjo mirovno ofenzivo. Pričela se bo dne 5. oktobra 1950.

Naša ljuba Gospa je naznanila v Fatimi svetu ultimatum nebeškega Očeta: Ali naj se svet spokori za svoje grehe in zločine, ali pa naj trpi posledice božje pravice. Katoliški vojni veterani mobilizirajo devetdnevno molitveno križarsko vojsko za svetovni mir.

Vojni veterani so z osmimi milijoni katoliških glasov odločili in organizirali, naj se od 5. do 13. oktobra letošnjega leta opravi petnajst glavnih devetdnevnih molitvenih pokor. Te naj se dvigajo k nebeškemu Očetu iz petnajstih velikih svetišč na vseh delih sveta. Svetišča so izbrali sledeča:

1. Bazilika sv. Petra v Rimu.
2. Naša ljuba Gospa presvetega rožnega venca v Fatimi.
3. Marijina bazilika v Lurdu na

Francoskem (Lourdes).

4. Cerkev božjega rojstva v Betlehemu.

5. Cerkev božjega groba v Jeruzalemu.

6. Marijina cerkev v La Salette na Francoskem.

7. Marijina cerkev Lipa na Filipinskih otokih.

8. Bazilika sv. Frančiška v Assisi (Italija).

9. Cerkev Žalostne Matere božje v Chicagu, Illinois.

10. Marijino svetišče v Czestochowi na Poljskem.

11. Cerkev Naše Gospe od Zmage, Camberwell, Avstralija.

12. Siebo no Kishi, Nagasaki, Japonska.

13. Cerkev Kristusa Kralja, Ndola, Severna Rodezija (Afrika).

14. Cerkev bl. Martina Porres v Limi, Peru (Južna Amerika).

15. Marijino svetišče Marytown, Kenosha, Wis.

Za tem obrambnim zidovjem bodo katoliški vojni veterani zbrali svojo vojsko navdušenih mož, žena in otrok in ta mogočna armada bo vse svoje moči posvetila molitvi za svetovni mir.

NAGIBI SVETOVNE KRIŽARSKE VOJSKE

Katoliški vojni veterani so se bojevali za mir, zdaj pa vidijo, da brezbožni komunizem uničuje njihove žrtve na vseh krajih sveta. Ko so se obrnili po nasvet do nebeške Matere, so slišali samo en odgovor in eno rešitev: molitev in pokoro. Ko gledajo nazaj v leto 1917., ko je dala Marija svoja naročila, šele prav razumejo Njene besede:

"Ljudje morajo poboljšati svoje življenje, prositi odpuščanja svojih grehov, da tako ne bodo več žalili našega Gospoda, ki je že preveč žaljen."

"Če bodo ljudje storili, kar jim naročam, bo mnogo duš rešenih in mir bo zavladal po vsem svetu. Ako pa ne bodo ubogali, bo Rusija razširila svoje zmote po vsem svetu in nastale bodo vojske ter preganjanje..." (Besede naše ljube Gospe Fatimske)

V luči teh Marijinih besed postane zgodovina zadnjih triintridesetih let popolnoma jasna. Ljudje so v svoji slepoti verovali in še verujejo, da lahko dosežejo mir po svojih lastnih načrtih in prizadevanjih. Bog pa je dopustil, da so vsi ti načrti ničevi in brezuspešni, dokler ne začnemo delati pokoro za svoje grehe. Narodi celo svoje hudobije množijo in kličejo nase božjo kazen vojne, ki se bo ravnala po velikosti zadolženja. Zato se vrsti vojna za vojno v malih presledkih. Človeštvo v svoji slepoti še ni spoznalo te resnice ter je ni sprejelo. Posledica tega je, da svet že prižiga dinamit za novo svetovno eksplozijo, novo vojno, v kateri bodo izpolnjene prerokbe Marijine besede: "Mnogi narodi bodo izginili s površja zemlje."

Poleg glavnega namena devetdnevnic imajo veterani še sledeče namene: spreobrnjenje grešnikov, spreobrnjenje Rusije, namen svetega očeta Pija XII., svobodo kardinala Mindzentyja, za vse preganjane zaradi vere, kakor tudi za katoliške vojne veterane in za njihove pomočnike. Končno pride še namen vsakega posameznika, ki se bo udeležil devetdnevnic.

SPORED DEVETDNEVNICE:

S temi vzvišenimi nameni se bo torej dne 5. oktobra začela devetdnevnic, ravno devet dni pred trintrideseto obletnico, ko se je v Fatimi Marija zadnjikrat prikazala. Devetdnevnic se bo vršila v petnajstih cerkvah v spomin na petnajst skrivnosti sv. rožnega venca. Njeno jedro bo poleg svetih maš zlasti molitev sv. rožnega venca. Vse pobožnosti pa naj imajo značaj zadoščevanja nebeškemu Očetu.

S temi petnajstimi, glavnimi devetdnevnicami naj se združijo nešteti milijoni drugih svetih maš, obhajil, rožnih vencev in spokornih del. Ves katoliški svet naj se združi in naj prosi ter roti nebeškega Očeta, da se nas usmili in svetu prizanesi.

Za petnajst glavnih devetdnevnic je že vse pripravljeno. Dne 13. oktobra bo dosežen višek križarske vojske molitve in pokore. Isti dan bo samprevzvišeni Jose da Silva, D.D., škof fatimski, opravil sveto mašo po namenu devetdnevnic v svetovnoznani baziliki Marije Fatimske na Portugalskem. Tam se bodo ta dan zbrali tisoči vernikov. Enako pričakujejo velike množice v ostalih svetiščih, ki so določena za svetovno devetdnevnic.

Fatimski škof, ki je igral tako veliko in važno vlogo pri Marijinih naročilih, je imenovan za častnega predsednika svetovne križarske molitvene vojske.

Vojni veterani in frančiškani iz Marytowna, Wis., se obračajo na vse cerkvene redove in katoliške organizacije, na župnije in šole vseh strok, na poganske misijone, na mlade in stare vernike vseh narodov, naj se pridružijo molitvam in spokornim delom. Tako bo nepretrgana veriga naših prošenj segala do nebes. Vsako človeško srce naj tu sodeluje.

Obračajo se na vse milijone Amerikancev in na ves svet, ne samo na nekaj pobožnih duš. Vsak naj prisluhne ter pristopi k temu mogočnemu gibanju, da si izprosimo odpuščanje. Vsakemu človeku pripovedujmo o tem gibanju! Bodimo

vsi poslanci Marijini!

Vodstvo tega gibanja nujno svetuje, da prejmejo vsi katoličani v dneh od 5. do 13. oktobra svete zakramente. Naj bodo vsak dan pri sv. maši in sv. obhajilu, naj vsak dan pobožnosti molijo sv. rožni venec in naj se v teh dneh posvete brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Oni, ki še niso opravili pobožnosti peterih prvih sobot, naj to pobožnost začno med devetdnevnico, dne 7. oktobra, na praznik presv. rožnega venca.

Svet bo rešen, če bomo okoli zemeljske oble ovili verižice in jagode svetega rožnega venca.

Prevedel p. Odilo o. f. m.

P. John Ferlin osemdesetletnik

P. ODILO, O.F.M.

OB PRILIKI devetnajstega lemonskega medenega piknika je njegov začetnik in prireditelj - Rev. John Ferlin - obhajal osemdesetletnico rojstva. To je tako redki jubilej in naš Father je postal tako popularen po vsej širni Ameriki, da bi bila naša velika napaka, ali kakor pravimo: "greh opuščenja", če bi njegov jubilej prezrli.

Naš jubilent je bil rojen dne 2. septembra 1870. v Zagradcu v Suhi Krajini, torej tam, "kjer so pred stoletji izskednja naredili cerkev". Tako mi je Father John sam pripovedoval: V Zagradcu so imeli gorečega dušnega pastirja. Kljub temu so imeli zagraški fantje čudno

navado, da so med službo božjo hodi-
li na kor in sedeli na ograji tako, da
so jim noge bingljale doli v cerkev.
Župnika je to zelo vznemirjalo in
bolelo, pa tudi motilo med pridigo.
Zagraški fantje so bili muhasti (kot
je Father John včasih še sedaj) in
niso hoteli ubogati. Gospodu župniku,
ki je bil pameten in prebrisan mož,
končno ni kazalo nič drugega kot na-
praviti neko nedeljo svojim faranom
zgodovinsko pridigo. Razlagal je, ka-
ko je nastala fara in kako so v Za-
gradcu prišli do farne cerkve. "Ta
cerkev," tako je rekel, "je bila pred
tri sto leti skedenj. V dokaz za to še
danes visijo tamle gori na koru ne-
rodni cepci." - In "cepci" so tisti
trenutek izginili in nihče več jih ni
videl viseti s kora. - Sicer pa je za-
graška cerkev lepa in veličastna
stavba, posvečena Materi božji v ne-
bo vzeti.

Sveta Gora, ponos patra Johna

Naš jubilar je zelo zgodaj iz-
gubil dobro mater. Dobil je mačeho,
za katero pa ima vedno najlepšo be-
sedo in na katero hrani najlepše
spomine. Mačeha sama je nagovarja-
la očeta, naj da fantička v šole. Pa
teto je imel prav dobro, ki je bila
tretjerednica. Ta mu je veliko poma-
gala z molitvijo in goldinarji.

Kot študent je začutil v srcu po-
klic za red sv. Frančiška in vstopil
dne 30. septembra 1891. v samostan.
V duhovnika je bil posvečen 25. mar-
ca 1896. in je torej pred štirimi leti
pel zlato mašo.

Njegove najbolj važne postojanke
v redovnem in duhovniškem življenju
sobile: Pazin, Sveta Gora in Lemont.

V Pazinu v Istri je bil delj časa
samostanski predstojnik. Tam je
menda videl prvo "čebelico", ki ga
je pičila na nos. Predstojniki so vsi
v tem kaznovani, v čemer greše. To
se pravi, da je bil Father John zelo
natančen, ne rečemo siten predstoj-
nik. Najboljši prijatelji se navadno
skregajo, ko pridejo prvič skupaj. In
tako je bilo tudi pri p. Johnu: čebela
ga je vklala in nos mu je pošteno o-
tekel. Toda čebelica se mu je zasmilila,
ko je morala zaradi njegovega
nosu v smrt. Vsaka čebelica mora
namreč umreti, ko izgubi želo. Tako
je začel misliti na pokojno čebelico
in postal velik prijatelj teh pridnih
živalic, "ki pripravljajo vosek za
oltar", kot p. John večkrat ponavlja.
Torej tega ne pozabimo: Father John
je velik prijatelj čebelic.

Njegova druga važna postojanka
je bila Sveta Gora pri Gorici. Tam
je bil že kot mlad pater, predno so
ga poslali v Pazin. Toda proslavil se
je na Sveti Gori po prvi svetovni
vojni, ko je bil poslan na svetogorske
razvaline. Vojna je namreč ves vrh
spremenila v en sam kup razvalin,
da se ni niti poznalo, kje je stala
mogočna stara bazilika in kje samo-
stan. P. John je vzel v roke kramp
in lopato ter se lotil dela. Kmalu je
odkril porušeni oltar, od katerega je
ostala pod ruševinami samo še ol-
tarna miza. Odkril je cerkveni tlak
in grob kardinala Missia ter začel
zidati nov samostan in zasilno kape-
lo. Pod njegovim vodstvom so prine-
sli na najslavesnejši način nazaj
svetogorsko Marijo-begunko, ki je
našla med vojno zavetje v Ljubljani.

S podpora italijanske vlade, od kate-re je dobil tri milijone lir, in seveda z darovi vernikov je znova pozidal Sveto Goro. Ako bi s svojim delom ne bil tako nagel, bi Italija postavila na razvalinah spomenik padlim voj- jakom in lahko bi rekli za vedno: Z Bogom Sveta Gora!

Ko so morali slovenski franči- škani na pritisk italijanskega faši- zma Sveto Goro zapustiti, se je p. John odločil za Ameriko. Dobil je namreč povabilo patra Hugona, naj pride v Lemont, ki je bil ravno takrat - leta 1924. - kupljen. Tu je postal takoj predstojnik in je takoj zastavil delo.

Tretja važna postojanka p. Johna je torej Lemont. Tu je začel s čebel- larstvom. Ko je odhajal iz starega kraja, se ni mogel ločiti od čebelic. Zato je vzel dve "kranjski kraljici", dve matici s seboj. Poleg skrbi za lemonske čebele pa je bil seveda tudi zidar, tesar, ceštar, farmar, v prvi vrsti pa seveda dober redovnik in duhovnik.

Čebelice so ga enkrat nasejma- rile. Čebelar p. John je seveda raču- nal po starokrajško, kjer pravijo, da je ajdova paša najboljša. In zasejal je - prvič in zadnjič - veliko njivo ajde, da se bodo njegove čebelice dovolj nasladkale. Toda ko so ameri- kanske čebele videle njivo ajde, se jim je zdelo čudno, kaj bo iz tega. Ves mesec so hodile na ograjo ča- kat, kdaj bo začela ajda cveteti. Ko pa so se ravno pokazali prvi cvetovi in je po njivi prijetno zadišalo, je prišla kruta slana in bilo je po ajdi. Prej so čebele štiri tedne čakale na ograji in niso nič nabrale, zdaj pa je pozebla ajda - in panji so bili prazni. Kako je bilo tisto leto na mede- nem pikniku, pa ve sam Bog in pater John. Mi vemo le to, da od tistega časa p. John v Lemontu ne seje več ajde in medu je vsako leto dovolj.

Naš jubilent je točen kot ura. Zjutraj vstane ob petih, ob desetih zvečer gre k počitku. Nikdar ne za-

mudi molitve in nikoli ne pride pre- pozno k mizi. Hoditi pa še zdaj ne zna, ko je že osemdeset let star, am- pak vedno teče, da se za njim kar veter dela. Svoje stare redovne na- vade drži in se ne premakne niti za pičico. Kleti seveda ne zna, če pa ga kakšna stvar ujezi, zakliče: "O, tro- bilo!" Če mu kdo le preveč nagaja, ga p. John ozmerja: "Ti pikon, ti!" Kadar pa je naš jubilent muhast in na kako vprašanje noče dati odgovora, začne ponavljati vedno eno in isto: "O, jutri bo pa slabo vreme. Vidiš, kako je ne- bo oblačno!" Seveda pove to tudi ta- krat, ko ni nikjer nobenega oblačka.

Kaj je naš p. John naredil in se nadelal ter namučil za samostan v Lemontu, se ne da popisati. Ko je od- hajal pred šestindvajsetimi leti iz domovine, so mu njegovi sošolci re- kli: "Kaj hodiš v Ameriko umirat? Prej bi si bil zmisllil, ne pa zdajna stara leta!" A vsi tisti sošolci so že davno pod grudo in p. John bi lahko z njihovimi kostmi orehe trl, on paje še čil, korajžen in mlad, pravi "večni mladenič". Pa saj naš Father tudi ze- lo pazi na svoje zdravje, "ker hoče na vsak način učakati starost," ka- kor ga večkrat dražijo mladi. Pose- bno se boji, da ne bi zavžil prevroče jedi. V vročo juho si vedno nadrobi kruha, da se juha ohladi. Pri mizi sem ga nekoč vprašal, zakaj tako de- la, pa sem dobil v odgovor sledečo zgodbo: "Še dobro se spominjam, kaj so govorili po vasi, ko sem bil kakih šest let star. Ali je bilo o Jurjevem ali o Mihelovem, ne vem več, vem pa, da so takrat hlapci menjavali službe. Oni se niso ravnali po novem letu, kot je zdaj prišlo v navado: ta- krat sta bila sv. Jurij in sv. Mihael mejnika v letu. Včasih je bilo tudi tako, da nismo rekli: ob koncu mese- ca julija, temveč: o Aninem, o Jako- bovem. Za konec avgusta ali začetek septembra smo rekli: med šmarnimi mašami, ali tudi kratko: med mašami. Začetek januarja je bilo: 'o Treh

kraljih', začetek februarja pa 'o svečnici'... - O, ti pikon, kam sem zašel! - Torej bilo je o Jurjevem ali o Mihelovem. V našo vas je prišel hlapec. Pri prvi hiši se pogodi za delo in plačo. Z vsem je zadovoljen, a preden udari v roko, vpraša gospodinjjo: 'Kako pa pri vas hladite juho?' - 'Kako! Na okno postavimo skledo, pa je juha kmalu hladna,' odgovori kmetica. Hlapec pa pravi: 'Z Bogom, pri vas že ne bom služil!' in gre povprašat k drugi hiši... Tudi tukaj vpraša na koncu, kako hladijo juho. Gospodinja mu odvrne: 'Vsako žlico posebej pihamo, predno jo v usta nesemo.' In hlapec stori isto, kakor je storil pri prvi hiši: obrne se in pove: 'Pri vas ne bom služil za hlapca. Z Bogom!' - In prišel je k tretjemu kmetu, da se pogodi za službo. Ko se domenita, pa tudi tukaj vpraša: 'Kako pa pri vas hladite juho?' In žena takoj pove: 'Kruha nadržimo notri in takoj je hladna.' Hlapec pa pravi ves zadovoljen: 'O, pri vas pa ostanem rad za hlapca!' in udari vesel v roke..."

Od tistega časa je minilo že štiriinšedemdeset let, a p. John tega še ni pozabil. Že štiriinšedemdeset let drobi vsak dan kruh v vročo juho. Če koga mika, da bi izračunal, koliko kruha je naš Father na ta način že

Father John (na desni) v mlajših letih. Sp. Odilonom stoji ob svojem opazovalnem žebelnem panju.

'uničil,' najkar poskusi! Koliko kruha porabi za enkratno hlajenje juhe, ne morem povedati, ker ga nikoli ne tehta. To pa lahko povem, da p. John ne moli zastonj: "Daj nam danes naš vsakdanji kruh..."

Za svojo osemdesetletnico je dobil naš jubilanat veliko čestitk in darov, iz vseh krajev. Najlepša čestitka je prišla od rojaka iz Clevelanda. Priložen je bil tudi ček za petdeset dolarjev s pripombo: "Ko boste stari devetdeset let, bom poslal enak ček kot zdaj!" Oni rojak naj kar pripravi ček! Vsi, ki poznamo p. Johna, smo trdno prepričani, da je resen kandidat za devetdesetletnika.

Najbolj pomenljive čestitke so prinesle naše slovenske šolske sestre: V lepi košarici je bila narejena velika čebela-matica, ki je imela številko 80. Okrog nje pa je bilo po satju še sedem manjših čebelic, katerih vsaka je nosila številko desetletnic: 10, 20, 30, ... do 80. Zraven pa je bila pomenljiva pesmica:

Častiti osemdesetletnik
In slavni čebelar,
Prišle smo Vam čestitat
In se ponujat v dar.

Poglejte prav od blizu
Številke naše vse:
Res, vsaka ta številka
Spomina vredna je.

Od prve, druge, pa do tretje
Učenec priden in študent.
Od tretje pa in do četrte -
Že kažeš v glorijski ves svoj talent.
In tak' naprej, kar tja do konca
Kakor po vrsti gre...
Zato prišle na tole slavnost
Smo Vam poklonit se.
Pa ljubi Bog naj Vas ohrani
Med nami dolgo še:
Da bi demantno mašo peli,
Če tak' Njegova volja je.

To želimo našemu jubilanatu tudi mi. Kadar pa se bo naveličal Lemon-ta, naj bodo njegova četrta postojanka - nebesa!

Litanije

P. KAZIMIR, O.F.M.

NE VEMO ZAKAJ in vendar je tako, da moramo biti s svojimi molitvami in prošnjami pri Bogu stanovitni. Vztrajati moramo v njih, če treba do nadležnosti. Tako nas je učil sam Gospod.

Ko so Ga učenci prosili, da bi jih učil pravilno moliti, jim je takole pojasnil: "Kdo izmed vas bo imel prijatelja in bo šel k njemu opolnočiti ter mu rekel: Prijatelj, posodi mi tri hlebe kruha, ker je moj prijatelj prišel k meni s pota, pa nimam kaj predenj položiti, pa bi oni znotraj odgovoril: Ne delaj mi nadleže; vrata so že zaprta in moji otroci z menoj v postelji; ne morem vstati in ti dati. - Povem Vam, četudi ne bo vstal in mu dal, ker je njegov prijatelj, bo vendar zaradi njegove nadležnosti vstal in mu dal kolikor potrebuje. In jaz Vam pravim: prosite in se vam bo dalo; iščite in boste našli; trkajte in se Vam bo odprlo."

V tej priliki nam Gospod pove: če bomo Bogu "nadležni", bomo uslišani že zaradi nadležnosti. Čudno se nam zdi to; vendar je tako, ker nam je Gospod sam povedal.

Taka "nadležna", stanovitna molitev so litanije. "Usmili se! Usmili se! Usmili se!" "Prosi za nas!

Prosi za nas! Prosi za nas!"... kar naprej in naprej. Zopet in zopet. Res stanovitna, "nadležna" molitev.

Litanije!

Rekli smo, da tako malo razumemo te molitve; da pri Marijinih litanijah toliko Marijinih nazivov ne razumemo, da pogosto ne vemo, zakaj se sklicujemo na razne Marijine nazive

Pa saj verniki na splošno že niti imena "litanije" ne razumejo. Vedo, kakšen način pomenja, vendar pa ne vedo pravega pomena besede. Da ni slovenska beseda, je vsakemu jasno. Grškega izvora je, iz besede "lithe", kar pomenja "silna prošnja", stanovitna in ponavljajoča se prošnja najprej za varstvo in obrambo, potem pa tudi za pomoč v vsaki drugi potrebi. Pomenja nujno prošnjo. Ako pridemo h komu, za katerega vemo, da nam more pomagati, nas more v preganjanju braniti, da nam je naklonjen, ga "lepo" prosimo, kakor pravimo v slovenščini. Radi bi ga nagnili, da nas usliši. To je "lithe"- "lithania".

Krščanstvo se je po sv. Pavlu razširilo preko Grčije in z njim krščanska služba božja, sveta maša. A začelo se je preganjanje kristjanov. Zato je bilo naravno, da so se prestrašeni verniki pri svojih službah božjih najprej obračali k Bogu s "silno" prošnjo za varstvo in pomoč proti sovražnemu poganstvu. "Kyrie eleison! Kyrie eleison! Christe eleison!"... so goreče prosili. Škof z duhovščino je molil naprej in ljudstvo je za njim odgovarjalo zopet in zopet, stanovitno. To molitev so imenovali "lithania".

In prav to molitev so krščanske cerkve ohranile pri svojih službah božjih vse do danes. Vemo, kako uničiti in pravoslavni pri svojih službah božjih ponavljajo "Gospodi, pomiluj!"

Iz Grčije se je krščanstvo razširilo v Italijo, kjer so seveda opravili (DALJE NA STRANI 21.)

DOKLER BOMO ŽIVELE, bomo prišle gotovo vsako leto. Pa še več jih bomo pripeljale s seboj! - Tako so zatrjevale naše vrle žene in matere druga za drugo. Res, ko bi naši ljudje vedeli, kako prisrčno lepo je pri Mariji Pomagaj na ameriških Brezjah, bi vsak zaveden ameriški katoliški Slovenec naredil novoletni sklep: Marijo Pomagaj hočem obiskati vsako leto vsaj enkrat! Kdor bo bral tale opis romanja naših clevelandskih mater, bo gotovo prišel do tega zaključka.

Dolgo časa so se naše clevelandske žene pripravljale, predno so vse uredile za težavno pot. Vso noč od 18. do 19. avgusta so prebile romarice na vlaku, iz Chicaga pa so jih pripeljali na Brezje trije veliki busi. Pred Marijino cerkvico so busi izložili 140 žena. Lemonski zvonovi so jim prisrčno pritrkavali v pozdrav. Takoj so se žene uvrstile v procesijo ter med molitvijo sv. rožnega venca stopile pred svojo nebeško Mater Marijo. Na čelu procesije sta nesla dva otroka krasen šopek poletnih cvetic - romarski dar, položen pred Marijo-Cvetlico. Prav kakor poje ona pesem: "Po polju sem hodil, sem rožice bral in v šopek povezal, Mariji darval. Marija, poglej nas, romarje zdaj, pripelji nas v sveti raj!"

Voditelj romanj je vse skupaj najprej blagoslovil, nato pa je zadenela mogočna pesem: "O Marija, naša Mati, ki sem k Tebi prišli smo." Sledil je pozdravni govor o žrtvah, ki jih mora doprinesti romar na dolgem potu in o povračilu, ki ga pri Mariji za te žrtve vsak romar dobi. Vse je takoj pozabljeno, ko se romarju zasmije Marija iz svojega milostnega trona. - Govoru je sledila sveta maša, med katero so romarice prisrčno ubrano prepevale. Med sv. mašo je pristopilo skoraj polovico žena in mater k mizi Gospodovi, napravile so torej dolgo pot tešč.

Po pobožnosti pa v novi Romarski dom! Radovedne so bile, kako izgleda in našle so več, kot so pričakovale. Razvrstile so se po sobah, vsaka je dobila svojo posteljo, da se je lahko po prestanem potovanju pošteno odpočila. Dobre žene iz Chicaga so zopet poskrbele vse potrebno. Nikakor pa

se romarice niso mogle načuditi veliki dvorani, ki služi za obednico. Najmanj pet sto ljudi bi se lahko vsedlo za mizo. In ker ima dvorana kamenit tlak ter je zelo visoka, je tudi prijetno hladna, Romarji lahko posede okoli miz ter se pogovarjajo. Lahko se jim tudi kar na tem mestu naznani kar je treba. In zapojo lahko, kolikor hočejo. V Lemontu - to je bilo že večkrat poudarjeno - se človek res počuti kot doma. Najbrž še bolj doma kot na Brezjah v starem kraju, kjer se za romarje polovico manj brigajo kot tu.

Čas hitro teče. Zvonovi zopet zvonijo. Ob treh popoldne je odhod izpred lurške votline v dolino Jozafat k pobožnosti sv. križevega pota. Predsednica Oltarnih društev, Mrs. Roberts, že pred groto moli glasno sv. rožni venec, ostale žene ji zgledno odgovarjajo. Pride duhovnik in naznani ter začrta žalostno pot Jezusovo. Vsi romarji začno z njim peti:

"Lepa roža, Mati božja, Marija sedem žalosti.

Ljubi Jezus, kje si hodil, ljubi Jezus, kje si bil?

Tam na vrtu sem jaz klečal, sem krvavi pot potil."

To je prva skrivnost žalostnega rožnega venca. Med sprevodom do postaj križevega pota, ki je postavljen na sestrski farmi, smo rožni venec odmolili in odpeli. Nato duhovnik pred sestrsko lurško votlino zbranim razlaga pretreslji vo resno zgodovino, pomen in bogate milosti pobožnosti sv. križevega pota. Navzoče pozove, naj molijo skupno z njim na glas v srce segajoče premišljevanje, katerega je sestavil in molil naš škof Gregorij Rožman v najhujših dneh slovenskega naroda.

Če ljudje stoje na istem mestu, se jih ne vidi toliko. Ko pa se razvije sprevod po ozki dolinici, je ta kar polna. In po vseh lemontskih gričkih je odmevalo: "O, pridite stvari, kaj - glejte - se godi..."

Kako resnično lepa in pretresljiva je pobožnost sv. križevega pota! Človeka kar preobrazi in spremeni.

Nazaj grede od sestrskega križevega pota smo si ogledal frančiškansko pokopališče, kjer počivajo sinovi sv. Frančiška, med njimi znani Father Alfonz Miklavčič, Benigen Snoj, Anzelm Murn in drugi. Za pokopališče zgledno skrbi naš br. Viktorijan.

Po križevem potu so se romarice zbrale v cerkvi Marije Pomagaj in se do večera vrstile za sveto spoved z veliko resnostjo in kesanjem. Določeno je bilo, da bodo med spovedovanjem molile žalostni del svetega rožnega venca. A ker so takrat ravno molitve za samostansko družino, molitev brevirja, ni bilo mogoče ustreči. Čas redovnih molitev brevirja pa se ne sme niti za pet minut spremeniti.

Pol ure pred mrakom se je pričela večerna pobožnost na čast Materi božji. Najprej je bil govor v cerkvi, nato slovesni blagoslov z Najsvejšim. Za njim pa se je uvrstila mogočna procesija z lučkami: križ, potem moški, nato samostanska družina od komisarja in gvardijana, vsi kleriki do zadnjega brata, zadaj pa žene. Do votline smo molili rožni venec, da bi molitev predrila oblake. Ubogali smo Marijo, ki je v Fatimi tako resno naročila skupno molitev sv. rožnega venca. Kdo bi se mogel tej Marijini želji ustaviti? - Poseben občutek se polasti romarjeve duše, ko se procesija približa votlini, kjer Marija kar plava v žarni svetlobi in tudi blejski otok je razsvetljen. Procesija pa zavije med petjem litanij okrog jezera. Ta večer je bila procesija tako dolga, da se je skoraj sklenila okoli in okoli lepega jezera. Kdor je le enkrat pri tej večerni pobožnosti, je ne more nikoli več pozabiti. Romarji še cele mesece doma govorijo o tem. Z večerno molitvijo in z lepo pesmijo smo sklenili prvi Marijin dan.

Napočil je drugi, ki je bil tudi dan Gospodov, nedelja. Zjutraj je bila peta romarska maša s pridigo in skupnim svetim obhajilom. Peli so romarji sami. Povedati je treba, da so imele žene s seboj celo svojo organizacijo, ki je pri vseh pobožnostih spremljala petje na harmonij. Seveda ne smemo pozabiti, da so nas navsezgodaj zbudili mili glasovi romarskih zvonov. Ti presneti naši fantje, pa so se res dobro izurili v tej umetnosti! S pritrkavanjem ti naši bogoslovci napravijo celo muziko. Naj bo tukaj povedano, ker celega pol leta že beremo o "Romarskih zvonovih", da so oni trije umetniki Fr. Danilo, Fr. Valerijan in Fr. Silvin. Tako gredo lepo skupaj, da je kar veselje.

Zopet so se oglasili zvonovi malo pred enajsto uro. Vabili so romarje k službi božji na prostem pri jezeru. Zopet govor in petje. In potem popoldanske pete litanije v cerkvi, pred razsvetljenim in ozaljšanim oltarjem! Srca Marijinih otrok se kar tope v sreči. Kako vre iz vseh grl: "V Lemontu stanuješ, v nebesih kraljuješ. Pomagaj, Marija, pomagaj nam ti!"

Od četrte do pete ure popoldne smo imeli molitveno uro pred Najsvetejšim. Uro je vodil duhovnik, žene pa so vzorno molile za njim iz novega molitvenika, ki je izšel prav za romarje Oltarnih društev in po naročilu clevelandskih Oltarnih društev. Prepevali smo evharistične pesmi. Na tej uri molitve pred Najsvetejšim je viselo zlato bogastva božjega in to je bil višek našega romanja. Tu je prišla tako do izraza misel: žena in oltar, mati in oltar, oltar Marijin. Na Marijinem oltarju je Jezus. Po Mariji k Jezusu. Sploh so vse pobožnosti letošnjega romanja clevelandskih Oltarnih društev izzvenele v eno: katoliška mati pri oltarju. Tudi govori so vodili k temu cilju.

In zopet slovo. Nismo mislili, da bo tako težko. Temna noč je razpoloženje še bolj poostrila. Saj je bilo že pol devetih zvečer, ko smo se zopet in zadnjikrat zbrali pred Marijo. Zapeli smo: "Mi svoja srca Ti damo..." Sledilo je nekaj kratkih duhovnikovih besed, nato pa so se romarice na glas posvetile brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Vsi smo kar čutili, kako je Marija sprejemala našo posvetitev v tej nočni uri.

Zapeli smo pesem slovesa: "Vse prepeva..." Tako težko letos menda še ni bilo nobeno slovo, kot slovonaših mater. Toliko solz Marija Pomagaj na ameriških Brezjah še ni videla. Zadnje kitice pa res ni bilomogoče več peti. Jok trga glas. No, pa solza pred Marijinim oltarjem se nam ni treba sramovati. Da bi le večkrat jokali pri Mariji, pa bi morda drugje ne bilo toliko joka. Po duhovniškem blagoslovu so matere težko zapuščale Marijino svetišče. Še zunaj pred samostanom romarice niso mogle priti do besede. Mislile so najbrž le na to, "če tečejo solzice zadnjikrat na zemljo to". Tolažilo jih je samo eno: "Ti pa z Jezusom, Marija, bodi moja tovaršija". Busi so že čakali, da potegnejo naše romarice v Chicago na polnočni vlak. Saj je bilo treba biti naslednji dan o pravem času na delu. Kako sladko bo opravilo v spominu na Mater Marijo!

Omenim naj še, da so bile clevelandske matere in žene tako velikodušne, da so zbrale za mašni plašč zelene barve. Plašč bomo odslej rabili ob nedeljah pri romarski maši. Naj bo darežljivim ženam in materam Marija bogata plačnica! Na svidenje drugo leto! Saj vsi vemo, da naših žena ne bo nič zadržalo doma, ko so okusile bližino božje in Materino na ameriških Brezjah.

Farani Sv. Jurija iz So. Chicaga so navadno vsa leta prihajali k Mariji Pomagaj v Lemont na nedeljo medenega piknika. Letos pa so hoteli

imeti svojo nedeljo. Zbrali so si nedeljo 27. avgusta. FARANI SV. JURJA Zjutraj so se pripeljali z busi in z osebnimi avtomobili. Z njimi sta prišla tudi dva duhovnika: župnik p. Bonaventura in kaplan p. Klavdij. Seveda so priromali tudi cerkveni pevci. Služba božja se je vršila ob enajsti uri pri votlini. Pred mašo je bila procesija od cerkve do grote. Molili smo rožni venec, pevci pa so zapeli nekaj pesmic. Slovesno sveto mašo je pel p. župnik sam, asistiral pa sta mu p. Alfonz in fr. Valerijan, dočim je bil p. Klavdij ceremoniar. Angleško pridigo med sveto mašo je imel p. Martin, ki je poslušalcem razlagal važna Marijina naročila iz Fatime. Pevci so pod vodstvom Mr. Sterbenza prepevali latinsko sveto mašo.

Popoldne ob dveh je bila ljudska pobožnost v cerkvi: pete litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Po načinu in napevu slovenskih Marijinih litanij smo priredili angleške litanije in odpeve. Reči moramo, da se je poskus imenitno posrečil. Ljudem je pobožnost tako ugajala, da je fara sklenila, da bodo odslej vsako leto skupno poromali k Mariji Pomagaj na ameriške Brezje. Seveda bomo romarjem vedno prav radi postregli tudi v angleškem jeziku.

Smo mislili, da bo treba že ta mesec vzeti slovo od "Romarskih zvonov", pa se bo to moralo zgoditi šele prihodnji mesec. Za opis Baragovega dne in lemontskega medenega piknika nam je v tej številki zmanjkalo prostora in bo prišlo drugič na vrsto. Poleg tega bo v novembru tudi opisana duhovna obnova mož in fantov Društva Najsvetejšega Imena fare sv. Štefana, Chicago. Pa naznaniti moramo še eno važno letošnje romanje: romanje naših tretjerednikov. Vršilo se bo na nedeljo pred praznikom našega svetega očeta Frančiška, dne 1. oktobra. Za letos bi bil spred približno sledeči, dočim bomo priredili drugo leto tretjerednikom prave duhovne vaje za tri ali vsaj dva dni:

1. Ob enajsti uri sveta maša z govorom za tretjerednike.
2. Ob drugi uri popoldne mesečni shod za vse tretjerednike, ki žive v okolici Lemonta. V pošteved pride zlasti Chicago, Joliet, Waukegan, La Salle, morda tudi Milwaukee. Ta dan bo ustanovitev lemontske skupščine III. reda, h kateri bomo združili vse one ude, ki ne spadajo k nobeni drugi skupščini.
3. Če bo vreme dopuščalo, bo popoldne še pobožnost sv. križevega pota pri sestrah. Ob slabem ali mrzlem vremenu pa se bo pobožnost vršila v cerkvi. To je namreč prava frančiškanska pobožnost.
4. Pri shodu bo podeljen papežev blagoslov, ki je združen s popolnim odpustom.

Tretjeredniki! Pridite od blizu in daleč! Morda bi prišel celo kdo iz Clevelanda ali Barbertona. Lahko pridete že na predvečer, če Vam tako bolj kaže. Sobe bomo imeli kurjene v slučaju, če bo že mrzlo vreme.

DVE SLIKI S KOREJE. Gornja predstavlja ameriškega misijonarja, ki spoveduje na bojni fronti vojake. Spodnja slika pa kaže ameriškega vojaškega kaplana, ko deli vojakom sveto obhajilo.

PODOBA FATIMSKE GOSPE (zgoraj na levi) z rožnim vencem je tiskana na platnicah novega angleškega molitvenika 'Our Lady's Crusade for Peace'. Izšla je izdaja za vojake in druga za fronto doma.

ROŽNI VENC molijo vsak dan za spreobrnjenje Rusije in za mir prebivalci mesta St. Cloud, Minn. Tudi dež jih ne zadrži od lepe navade. Deček se seveda skriva pod materinim dežnim plaščem.

V BELGIJSKEM KONGU imajo že domače sestre misijonarke, ki otroke uče katekizem. Slika je iz vasi Banzyville.

ŠTIRJE FRANČIŠKANI (spodaj) komisariata grško-katoliškega obreda po preobleki v Patersonu, N.J. V sredi stoji njihov komisar. Vsi upajo enkrat misijonariti za rusko železno zaveso

BEL MARMORNAT SPOMENIK so postavili na narodnem vojaškem pokopališču v Arlingtonu, Va. v spomin peterim ameriškim letalcem, ki so bili pred štirimi leti sestreljeni nad Jugoslavijo. Na levi stoji škof Arnold, glavni kaplan ameriške vojske. Desni duhovnik pa je washingtonski pomožni škof McNamara.

DEČKO na desni je prvi Amerikanec, ki je igral pri svetovnoznanih pasijonskih igrah v Oberammergau na Bavarskem. Je sin ameriškega oficirja, ki služi v Nemčiji.

leži na blazinah z rokami prekrižanimi na prsih. Vendar sem jo videl tudi, kako je vstajala in mahala z rokami. Njene oči so bile zaprte, telo pa je izražalo čustva. V tem stanju je navdušeno govorila. Prehod v vsakdanje stanje je bil podoben zunanjim znakom prebujenja, spremljano navadno z glasnim zdehanjem, pretegovanjem, kar opažamo pri ljudeh, ki se prebujajo.

Ko se je Terezija prebudila iz tega stanja, se ni spominjala ničesar, o čemer je govorila. Nasprotno, smatrala je, da je spala in bila začudena nad tem, kar so pripovedovali iz njenega govora v spanju. Ob neki priliki so celo rekli osebi, ki jo je slišala govoriti v tem spanju podobnem spanju, naj ničesar ne pove Tereziji, kar je ona govorila. Saj ni potrebno, da ve.

Pravtako so opazili, da je Terezija v takem stanju redko govorila visoko nemščino, ampak narečje domačega kraja, katerega je včasih težko razumeti. Vse osebe je nagovarjala s "ti", v čemer je drugače zelo pazila, da je vsakega olikano naslovila z "vi".

V takem stanju je Terezija bila sposobna gledati v duše ljudi in ji je bila odkrita vsa njihova preteklost, včasih pa tudi bodočnost, in to celo tistih ljudi, ki niso bili navzoči. Imela pa je navado reči: "Vidite, da tega ne delam jaz, ampak Zveličar mi vse to odkriva." Naj je kdo vprašal karkoli, vsakemu je v tem stanju odgovorila na veliko začudenje vsakega hitro in z vso gotovostjo. To bi mogli pričakovati samo od človeka, ki ima vpogled v vse zadeve in okoliščine. Noben diplomat bi ne mogel biti bolj točen v odgovoru.

Vprašali so jo za svet v neki važni stvari. Predno je odgovorila, je prosila Zveličarja za trpljenje, kakor bi hotela zaslužiti sposobnost dati pravi odgovor. Njeni razgovori so bili skoraj izključno le o duhovnih

stvareh. S teološko natančnostjo je razlagala razmerje med znanostjo in vero. Nekemu nenavadno ponosnemu učenjaku je rekla, naj razmišlja besede umirajočega Sokrata: Vem, da nič ne vem. Magnetizem, jasnovidnost in napovedovanje bodočnosti so same po sebi naravne stvari, toda hudobni duh jih zelo uporablja, je rekla Terezija ob neki priliki. Napovedala je, da bodo našli grob neke srednjeveške opatice, ki pa ne bo istoveten z grobom opatice svetnice.

Ob zaključku svojega poročila o Tereziji kot zamaknjenki ugotavlja dr. Gerlich, čimbolj se je poglobljal v te dogodke, tembolj ga je njegovo opazovanje vodilo do priznanja, da razlaga teh dogodkov, pa naj bi bila podana kadarkoli, na noben način ne zadostuje. Pa ni samo to, kar je napravilo na njega tako globok vtis. Najgloblji vtis je napravila njena popolna skladnost s krščanstvom. Nikoli poprej še ni videl tako popolnega izvrševanja krščanskih zahtev.

Neki nemški duhovnik omenja dva načina posebnega počitka Terezije. En način je spanje, ki nastopi v trenutku, ko je Terezijino trpljenje ob petkih ali ob dnevih, ko trpi za druge, skoraj neznosljivo. Drugi način pa je počitek, ki ga Terezija uživa, kadar je njena duša popolnoma združena z Bogom v globokem premišljevanju in zamaknjenju. Na ta način si Terezija odpočije po prejemu svetega obhajila.

Father Naber je postal pozoren na ta način počitka, ker ni dobil ob neki priliki od nje odgovora, ko je bila v tem stanju. Ko je ponovil svoje vprašanje, je Terezija odprla svoja usta ter je razločno slišal besede: Ne moreš sedaj govoriti s Terezijo, ker spi. Nato je glas, ki je prihajal iz njenih ust, nadaljeval in dajal navodila za posamezne obiskovalce. Čudil se je, ker ga je glas nagovoril s "ti" in ker je bil mogočen in poln neomejene avtoritete. Be-

sede so bile namenjene župniku kot navodilo, met tem ko je njegov duhovni otrok počival. Rečeno mu je bilo n.pr.: Jutri bo nekdo prišel in mu moraš dovoliti, da me vidi; ob osmih zvečer bom imela prikazen; ob šestih popoldne bom začela trpeti. Terezija nikoli ni vedela potem, kaj je v takem stanju govorila. Toda vedno se je vse izpolnilo, kar je govorila.

Drugi način počitka navadno sledi po zamaknjenju v trpljenje Gospodovo ob petkih. V tem stanju Terezija ne pridobi novega znanja, čeprav je pri zavesti. Je kakor otrok, toda le v izražanju. Vsebina pa je vedno resna. Morda je v tem izražen namen odstraniti vse, kar bi motilo resničnost tega, kar Terezija vidi ali reče ali sliši. V tem stanju si Terezija prav gotovo ničesar ne zapomni. To stanje se navadno začne pred popolnim zamaknjenjem ali pri prehodu iz zamaknjenja. V tem trenutku govori o svojih vtisih, odgovarja na vprašanja, čeprav je še vsa poglobljena v to, kar je videla, in tako še živo udeležena pri zamaknjenju. To stanje je večkrat naravno, pravi Von Lama, ki je imel priliko videti, kako je Terezija ločila prave svete ostanke od ponarejenih.

Moja navzočnost pri razgovorih otroško pobožne duše z Bogom spada med najbolj ganljivo in najlepše doživetje mojega življenja. Terezija tedaj ne more niti razumeti, kaj pomenijo besede brat, sestra, starši, številke. Pri opisovanju o najdenju svetega križa, je izjavila, da je bil Kristusov križ sestavljen iz štirih delov, potem ko je bil daljši razdeljen na dvoje. Pa ni rekla "iz štirih delov," ampak "eden(del) in eden in eden in eden". "Ali je to štiri?" je vprašal župnik Naber. "Štiri? Ne vem. Eden in eden in eden."

Vsi, ki so poslušali take razgovore kakor jaz, bodo radi soglašali, da Terezija takega, otroku podobnega

stanja, ni sama vpeljala ali si izmislila. Zdi se, da je tako stanje poseben dar božji, ki spremlja zamaknjenja in morda je osnovano na dejstvu, da spomin pozabi na vse drugo, kar se je naučila v šoli ali pozneje in ji vse to služi v večje razumevanje prikazni. Terezija naj bi bila zvezni člen med dogodki, ki jih je sama doživljala in ki so se izvršili pred dva tisoč leti med nami. Tukaj se moramo spomniti na Gospodovo zahvalo nebeškemu Očetu, da je odkril malim in preprostim to, kar je prikril modrim tega sveta.

Ko Terezija začne govoriti v tem stanju po zamaknjenju na petke, zagotavlja Zveličarju svojo vdanost, na kar se njen govor spremeni v dolgo molitev, na preprost način izražajoč vsemogoče prošnje za sorodnike in prijatelje. Zase nikoli ne prosi, razen da bi smela umreti. Vse molitve se končajo otroško preprosto: Toda Ti si razumnejši kakor jaz in zato veš vsako stvar urediti tako, kakor je najboljše.

Pri tretjem načinu počitka je bila Terezija nenadoma popolnoma odtrgana od čutnega sveta in vsa v nedosegljivem območju nadnaravnega sveta. To stanje je prišlo nad Terezijo včasih sredi stavka, sredi besede, tudi sredi dela, pri katerem so njene misli daleč od duhovnih stvari. Zamaknjenje pride nanjo kakor vihar. Zamaknjenje ima nanjo tolik vpliv, da se dvigne iz postelje in sicer tako, kakor bi telo ne imelo nobene teže več, ter pri tem iztegne svoje roke proti stvari, ki jo vidi. Samo po gibanju telesa, ki je sedaj popolnoma poduhovljeno, se da sklepati, kaj Terezija doživlja.

Župnik Naber je včasih skušal odvrniti Terezijino pozornost ob četrtkihna druge stvari, da bi tako odstranil tudi senco možnosti, da bi domišljija vplivala naprikazni. Toda tozadevno ni nikoli uspel. Zamaknjenje je prišlo nenadoma, brez ozira

na to, kaj je Terezija tedaj delala ali govorila. V času, ko neha zamaknjenje v trpljenje Gospodovo, kar traja deset do petnajst minut, Terezija prejme sveto obhajilo.

Ob neki priliki, ko je ministrant z duhovnikovim koretljem in svetilko komaj odšel, se je Terezija že zamaknila. Na pol sedeča, na pol ležeča, v položaju, ki je skrajno utrudljiv in skoraj nemogoč, je razprostrla roke. Bile so nepremične in kakor podprte. Njeni prsti, posebno palec, so bili obrnjeni navznoter, a rane so se svetile kakor rubini. Njen obraz, ki ga je obkrožala ruta, vsa premočena od njenih krvavih solz, je bil dvignjen. Njena postava je kazala podobo slepega moža, ki napeto posluša in ki nima več smisla za zemeljsko, ampak živi in gleda samo z dušo.

Terezija je za časa različnih prikazni in v zamaknjenju popolnoma neobčutljiva za zunanji svet, kakor tudi za vsak zunanji vpliv. V tem stanju ne daje nobenega odgovora in ne čuti nobenega dotika. Muha, ki se je vsedla na njene zaprte oči, je lahko ostala. Terezija pri tem ni dala nobenega znaka, da se zaveda, da je muha tam ali da jo nadleguje. V vasi je bil pogreb starega vojaka. Spre-

vod z godbo je šel mimo njenega okna. Okna so se tresla zaradi muzike, ali Terezija ni dala nobenega znamenja, da kaj sliši. Ko se zbudi, pade nazaj na blazine in odgovarja na vprašanja. Njena zavest je omejena po tem, kar je videla v prikazni in je popolnoma nevedna o tem, kar še pride.

Na Terezijinih vprašanjih v času zamaknjenja moremo opazovati nebeški odsev strašne notranje drame ali pa veselja, ki ga je deležna. Zunanja lepota in čustvovanja so okna, skozi katera moremo s pomočjo telesnih dejanj opazovati v notranjosti skrit ogenj ljubezni, pravi krakovski nadškof. Posebno med zamaknjenjem v trpljenje Gospodovo je mogoče opazovati vročo ljubezen, ki gori v Terezijinem srcu za Moža bolečin in videti, kako se sama udeležuje trpljenja križanega Gospoda. Na drugi strani pa je mogoče opaziti srečo, ki jo Terezija uživa, če je prikazen ali zamaknjenje vesele narave. Spomin na te vrste prikazni je vrjetno vzrok njenega frančiškanskega veselja. O Tereziji pravi Father Schenk, da je ona oseba, ki je resnično srečna in verjetno najbolj srečno bitje na svetu.

LITANIJE

(S strani 11.)

ljali službo božjo v latinščini, tedanjem jeziku naroda. Vendar pa so ohranili začetne prošnje v grščini, kar je ostalo vse do danes, ko se prav tako pri vseh mašah moli ali poje "Kyrie eleison!"

V stoletjih preganjanja kristjanov so se verniki shajali k službi božji v privatnih hišah, ali v skritih prostorih, tudi v gozdovih. V Rimu pa so nastale tako zvane katakombe, to so podzemski rovi, kjer so se shajali, in kjer so bili bolj varni, kakor bi bili v hišah. V te rove so

prinašali trupla pomorjenih mučencev in jih pokopavali v stene rovov. Pred službo božjo so navadno najprej pokopali svoje mrtve. V teku stoletij so te rove povečali, da so dolgi po cele milje in jih občudujemo še danes.

Ko so nesli mrtve v grob po teh ozkih hodnikih, so molili "litanije", to je, klicali so proseče h Bogu za varstvo in usmiljenje. Mučenci v nebesih naj bi jim pomagali prositi. Tako se je kmalu vpeljala navada, da je škof med potjo po rovih našteval imena mučencev, mimo katerih grobov so šli, in ljudstvo je odgovarjalo s "prosi za nas!" Pri posebnih molitvah na prostoru, kjer je bila "ka-

pela", to je: kjer je bila sveta maša, so najprej začeli te litanije s "Kyrie eleison!", kar imamo tudi še danes pri cerkvenih pogrebih. Med potjo pa je našteval - kakor sem omenil - imena mučencev. Za imeni svetnikov je škof dostavljal razno hudo, pred čemer najbi jih Bog varoval in ljudmu je odgovarjalo z "Reši nas, o Gospod!" Sledile so razne prošnje in ljudstvo mu je odgovarjalo s "Prosimo Te, usliši nas!"

Ko se je sprevod vrnil k oltarju, se je duhovščina oblekla v obredna oblačila in pripravila vse potrebno za sveto mašo, med tem pa so verniki nadaljevali s klici "Kyrie eleison - Gospod usmili se!"

Zgodilo pa se je, da duhovščina morda že po več noči ni spala, ker je opravljala službo božjo po raznih delih mesta Rima, podučevala novospreobrnjence, jih krščevala, spovedovala, škof jih birmal. Tako je bila utrujena, zato je pred sveto mašo nekoliko legla, ljudstvo pa je nadaljevalo z litanijami in na koncu tik pred mašo zopet ponavljalo "Kyrie eleison!" - Na to nas spominja obred vsako veliko soboto, ko duhovščina leži pred oltarjem, kor pa poje litanije.

So razlagalci litanij in njih zgodovine, ki drugače uče. Obredomna veliko in binkoštno soboto dajejo drugačen začetek in pomen. Vendar se zdi, da je gornja razlaga začetka litanij nekako najbolj naravna.

Ko je katoliška Cerkev pod cesarjem Konstantinom dobila svobodo in prišla iz katakomb in skrivališč, je začela zidati božje hrame in je javno opravljala službo božjo. Seveda so dolgo ohranili obred službe božje, kakor so ga bili navajeni v katakombah. Tako so tudi pred sveto mašo dolgo časa ohranili molitev litanij.

V takozvanem ambrozijanskem in milanskem obredu še danes molijo litanije v postu med sveto mašo

mesto "glorije". Angleški, takozvani Stowov misal, pa jih ima po evangeliju.

Cerkveni zbor v Vaisonu leta 529. je zapovedal, "naj se ohrani lepa navada Vzhoda in Italije, da se poje zelo učinkovito in v duhu pokore pri maši "Kyrie eleison!", potem pa jutranjice in večernice, ker je to tako sladko in prijetno petje, četudi se ponavlja podnevi in ponoči brez prestanka."

V Rimu so ohranili petje litanij zlasti vse nedelje v postu. Verniki z duhovščino so se zbrali v kaki cerkvi ali na kakem prostoru, odkoder so odšli v procesiji v ono cerkev, katero je papež določil za postajo tiste nedelje. Med potjo so peli litanije.

Spomin na to imamo še danes ohranjen na dan sv. Marka in na prošnje dni.

Način skupne javne molitve, kakor so litanije, je bil za one čase popolnoma naraven. Zlasti še zato, ker ni bilo še mašnih knjižic in tudi ne rožnega venca, da bi se ga verniki posluževali pri javnih in zasebnih molitvah. Vsakdo pa je lahko molil litanije in je lahko našteval imena svetnikov, katere in kolikorjih je hotel, dostavljal kratke prošnje, kakršne mu je narekovalo srce.

Vse to pojasnjuje, zakaj so se litanije ohranile že skoraj dva tisoč let v katoliškem bogoslužju in med verniki ter so še danes tako priljubljene.

Litanije na prošnje dni je vpeljal sv. škof Mamert l. 477. na Francoskem, koso silni potresi strašili ljudstvo. V Rimu jih je ukazal papež Leon III. leta 511.

Molitev litanij so ukazovali razni papeži in škofje po svetu vsa stoletja ob raznih nesrečah in stiskah ljudstva, da so z njimi prosili božjo pomoč, kar se godi še danes. So pač litanije molitev človeškega srca, pa tudi primerne človeški slabosti.

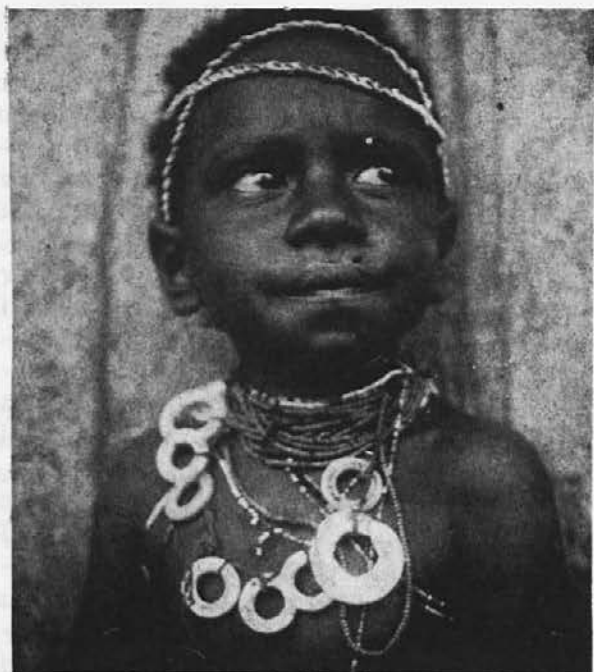
Obisk v Afriki

NEKAJ VTISOV IZ MISIJONA V BELGIJSKEM KONGU

Br. Karel Kerševan CM

ZE VEČ TEDNOV pred misijonsko nedeljo je bilo na naši postaji (Irebu, Belgijski Kongo) čutiti, da se bližamo posebnemu prazniku. V domovini sem bil sicer tega vajen, saj me je poklicno delo v misijonski hiši vsako leto dovolj krepko spominjalo, da se predzadnja nedelja v oktobru prenažno bliža. Tu v misijonih pa je bil ta občutek zame nekaj novega, saj to je bila moja prva misijonska nedelja v Afriki.

V naši apostolski prefekturi je prav vsak katoličan tudi obenem član papeške misijonske organizacije DŠV (Družbe za širjenje vere). Kot tak smatra za svojo sveto dolžnost prispevati svojo letno udnino in navadno še kaj doda. Oče misijonar je vse dni pred misijonsko nedeljo stalno oblegan v svoji sobi. Zlasti na tržni dan, ki je enkrat v tednu, ali pa v soboto, ko verniki prihajajo k sveti spovedi. Drugi misijonar pa je bil ves oktober na potovanju v notranjosti dežele, ki spada k naši postaji. Tudi on je ob tej priliki sprejemal prispevke svojih radodarnih ovčic, celo takih, ki ne spadajo k pravi čredi: poganov in protestantov. Večkrat se takile še posebno izkažejo. Mogoče iz domotožja, ali pa zato, ker jih morda milost božja vabi in opominja, naj vendar sprejmejo nauk katoliškega misijonarja in se otresejo zmotnega evangelija. Naj navedem primer protestantskega družinskega očeta,

ki je daroval za DŠV petdeset frankov s pripombo: "Petnajst frankov je dar moje žene in pet kot udnina mojega otroka (oba sta katoliško krščena), trideset frankov pa bodi moj prispevek." - Naša prefektura je že dolga leta v statistiki prispevkov Belgijskega Konga za DŠV na prvem mestu. Je pa tudi sicer znano, da Kongo v primeri z drugimi misijonskimi deželami razmeroma največ nabere za širjenje svete vere.

Na misijonsko nedeljo pred veliko mašo so bili poročeni trije mladi pari. Ena ženin in nevesta sta bila šele prejšnji dan krščena in sta to jutro prejela prvo sveto obhajilo. Vse to je povečalo slovesnost praznika in pustilo še močnejše vtise v srcih črnih vernikov, ki so kljub hudemu dežju v obilnem številu prihiteli k obredom. Za sklep jim je Father misijonar na kratko objasn timer misijonsko delo, ki ga vrši Cerkev z velikimi napori po vsem svetu. Še posebej je v številkah prikazal stanje Konga. Dolgi "Aaaaa!..." začudenja so se ponav-

ljali v cerkvi vsakikrat, ko so slišali velikansko številčno razliko med pogani in katoličani.

Na sporedu misijonske nedelje je bil popoldanski shod katehumenov in onih poganov, ki čutijo v sebi klic milosti ter se želijo uvrstiti med pripravnike za sveti krst. S primernim nagovorom jih je Father vzpodbujal k vztrajnosti ter zlasti poudarjal, da morajo v dejanju kazati resno voljo sprejeti božje oznako in živeti zgledno po naukih katoliškega katekizma. Ker je bil ta shod katehumenov nekaj novega, letos prvič sklican, je bil misijonar zelo radoveden, kakšen bo uspeh. Bil je prijetno presenečen, kajti udeležba je bila zelo velika. Po shodu pa je bilo dovolj dela v pisarni, toliko novih se je prijavilo za sveti krst. Ni lahka stvar za odrasle postati katehumen in se dvakrat na dan udeleževati razlage katekizma. Ta nauk prvi čas priprave podaja katehist-domačin. Nekaj mesecev pred svetim krstom - dvakrat v letu je slovesni krst odraslih - pa začne misijonar sam s podrobnejšo razlago. Tedaj katehumeni vedo, da je blizu veliki dan in postaja zadeva resna. Razlagi sledi dolgo izpraševanje posameznikov, ki gotovo ni najlažje misijonarjevo opravilo. Imel sem priliko biti sam poleg, preteklega junija v Bolobu, zdaj pa tu pri izpraševanju dveh zaročencev. Včasih je misijonarju prav težko presoditi, ali je kandidat vreden svetega zakramenta ali ne. No, da je vsaj dobra volja, če je že glava pretrda...

Še nekaj smo hoteli pripraviti za veliki misijonski dan: kinopredstavo, ali kakor pravite v Ameriki: muvi. Žal smo morali zaradi bolezni očeta misijonarja to točko sporeda prestaviti za nekaj dni. Na misijonu imamo muvi-aparat, ki je bil nekoč nov in je dobro služil. Sčasoma pa je pokazal, da je zmožen

le trgati filme ter so ga spravili v pokoj. Vzel sem si za nalogo, da popravim ta koristen pripomoček pri misijonskem delu. Misijonar mora pač znati za vse prijeti. Dvakrat sem ga razdril, da je končno stekel kakor je treba in zdaj se film prav lepo vrti in je slika mirna. Zopet so bili katehumeni tisti izvoljenci, ki so bili prvi povabljeni, da se udeleže muvi-predstave. Bil je to zanje velik dogodek, saj so prvič videli premikajoče se slike, zanje pravo čudo. Predvajali smo Kristusovo življenje in dodali še film o Marijini božji poti v Lurdu. Prireditvev je sijajno izpadla.

Pa tudi praznik Kristusa Kralja smo v misijonu slovesno obhajali. A mene žal ta dan ni bilo doma, ker me je dva dni prej zaneslo na desni breg Konga, na misijon Liranga (Francoska ekvatorialna Afrika). Misijon je bil ustanovljen leta 1889. Po prvi svetovni vojni so bili misijonarji primorani težko postojanko zapustiti. Zaradi spalne bolezni, ki se je zelo razpasla, je bilo stanje nevarno, sredstev proti njej pa nobenih. Od leta 1934. oskrbujejo postajo francoski misijonarji družbe Sv. Duha, pomagajo pa jim svetni duhovniki-domačini.

Velika je razlika med misijonskim delom v Belgijskem Kongu in med onim v francoski koloniji. Vzrok je zlasti v redki naselitvi prebivalcev. Za ogromno ozemlje (polovica cele Jugoslavije), na katerem biva 35.000 črncev, sta na razpolago samo dva misijonarja duhovnika in en brat. Eden izmed Fathrov je stalno na potu in more v teku enega leta komaj enkrat obiskati vse svoje vernike. Potuje največ po vodi, saj ni cest. Po suhem bi moral delati ogromne ovinke, kar pa bi vzelo veliko časa. Posledica razdalj je, da so domači verniki zelo slabo poučeni in živijo po krstu precej slično svojemu prejšnjemu

življenju. Celo ljudožrstva nekateri še niso opustili. Pred nekaj leti so v Irebu med posušenimi ribami našli tudi posušeno človeško meso. Pred kratkim so kratkomalo pojedli nekega črnca, ki je prišel iz Belgijskega Konga. Misijonarji so imeli v notranjosti svoje dežele često priliko ugotoviti ljudožrstvo. Nič čudnega, saj vemo, da je stara navada železna srajca, katero tudi črnci težko sleče. Ti oddaljeni katoličani se po komaj štirimesečnem bivanju na postaji vrnejo v svoje vasi v pragozdove, kjer jih more komaj enkrat na leto obiskati misijonar. To je vse, kar jim ubogi misijon more nuditi. Zato te revne Kristusove ovčice pač kaj lahko zapadejo znova poganskim navadam in celo ljudožrstvu. Bo še veliko dela in treba bo novih misijonarjev! Treba bo prekvasiti nekaj rodov, potem šele bo mogoče govoriti o pravih afriških katoličanih. Seveda lepih in popolnih zgledov tudi tu ne manjka, a večinoma so tudi naši katoličani še polni poganskih vraž. Pa saj praznoverje še med nami Slovenci

ni izginilo, ko smo že dolga stoletja v krščanstvu. In naj ga ovržejo naši ubogi otroci pragozdov, ki so še do včeraj molili sonce?

Samo dva primera: Ženo poganko je mož spodil in ji "napovedal", da bo v šestih mesecih postala suha kot njegov mezinec in sedmi mesec umrla. Ženo pa od takrat ves čas tlači bojazen, da se bo moževa prerokba uresničila. Zato v resnici iz dneva v dan hira. Zatekla se je k čarovniku, ki ji je za drago odškodnino zaupal sledeče zdravilo: Kupi naj štiri mere (okrog šest galonov) palmovega vina in štiri lepo rejene kokoši. Povabiti mora svojega moža, zaklati kokoši in se vleči pred domom na tla. Mož pa mora vzeti v usta svežo kurjo kri ter jo izbrizgati na njeno srce. Prav tako mora storiti s palmovim vinom, pa bo nevarnost smrti mimo. Seveda mož o ceremoniji na ljubo svoje žene noče nič slišati in ženska zato vedno bolj hira. Prišla je po nasvet k misijonarju. Kaj naj ji pove ta? Verjame itak bolj vražam kot pa njemu.

(DALJE NA STRANI 32.)

**KRST
V
AFRIKI**

KO VSE GOVORI o vojski na Koreji, pa še mi začnimo ta mesec o njej! Od julija je namreč vojaški kaplan na Koreji član našega slovenskega komisariata, Rev. William A. Zlogar OFM. Father Viljem je bil prej kaplan na naši fari v Johnstownu, Pa. Lansko leto je bil v šoli vojaških kuratov v Carlisle, Pa. Nato je bil dodeljen v Camp Hood, Tex., prišel od tu na Japonsko, kjer je mnogo pomagal korejskim beguncem. Zdaj pa so ga poslali prav na korejsko fronto. Naj ga spremljajo naše molitve, saj njegova služba ni lahka!

*

Naš letošnji medeni piknik je prav lepo uspel, za kar se imamo v prvi vrsti zahvaliti našim čebelicamin čebelarju, potem pa vsem, ki so se ga udeležili. Morali bi sicer pisati o njem kaj več, toda saj boste brali v

Romarskih zvonovih prihodnje številke. Tu najsesamo iskreno zahvalimo vsem, ki so nam kakor koli pomagali, da je praznik tako lepo uspel. Imamo precej dobrih duš, ki vse poletje kar stalno prihajajo vnaš Romarski dom ter se žrtvujejo za romarje, da so zadovoljni s stanovanjem in postrežbo. Ob tej priliki izrekamo naše sočustvovanje pridni delavki Romarskega doma, Mrs Zorkovi iz Chicaga, ki je s svojo družino postala žrtev avtomobilske nesreče. Njej in vsej družini zlasti iskreno sožalje ob izgubi drage hčerke.

*

Lemontska družina je imela zadnji čas tri lepe slovesnosti. Dne 21. avgusta so štirje njeni člani napravili slovesne obljube: trije kleriki - bogoslovci (fr. Mark Hochevar, fr. Blase Chema-zar in fr. Lawrence Grom) ter naš kuhar, br. Xavier Paton.

Časi so resni in zahtevajo vedno več od vseh katoličanov, zlasti pa od duhovnikov in redovnikov. Zato se nam je zdel še lepši pogled na fante, ki so klečali pred oltarjem in se posvetili Bogu z večnimi redovnimi obljubami uboštva, čistosti in pokorščine. Kar precej ljudi se je nabralo v naši cerkvi, zlasti domači in precej naših šolskih sester. Obljube je sprejemal p. komisar Very Rev. Aleksander Uran- kar, diakon je bil p. gvardijan Alojzij, subdiakon pa magister novincev, p. Rafael. Nižji asistenti so bili br. Paškal, br. Ignacij ter kandidat Joseph Pajkos.

*

Naslednji dan, dne 22. avgusta, pa smo imeli preobleko. Dobili smo dva nova klerika - novince, katera je v naš noviciat poslal slovaški komisariat. Prvi je doma iz Chicaga in mu je ime fr. James Pajkos, drugi pa je

fr. Dominik Mrena iz Pittsburgha, Pa. Seveda so prišli njuni domači ta dan v Lemont in jim je slovesnost zelo ugajala. P. komisar, ki je imel obrede, je napravil tudi lep govor. Obema novincema želimo stanovitnosti v redovnem poklicu in velikomero svetosti.

Noviciat se je te počitnice preselil iz samostanskega poslopja v prostore nad garažo. Tam je zdaj tiho kraljestvo našega magistra novincev, p. Rafaela Stragisherja, ki skrbno pazi na svojo "čredico" ter jo uvaža v redovno življenje.

Novinci preteklega leta pa so dne 6. septembra končali leto poskušnje. Tako smo imeli ta dan pri Mariji Pomagaj zopet lepo slavnost: neslovesne obljube fr. Krištofa Sedlaka ter dveh bratov, Paškala Tomažina in Ignacija Gracarja. Obljube je sprejel naš p. komisar. Seveda so bili med nami zopet sorodniki. Vsem trem želimo na redovni poti obilo božjega blagoslova.

Lemont je dobil novega člana. Dne 22. avgusta se je pripeljal iz New Yorka med

VEČNI POPOTNIK, brat Antonin, se bo v mesecu oktobru oglašil pri naročnikih Ave Marije v JOLIETU in WAUKEGANU, država Illinois. Prosimo vse tamkajšnje naročnike, da ga gostoljubno sprejmejo in mu pomagajo pridobiti čim več novih bralcev našega mesečnika. Bog Vam stotero poplačaj!

nas p. Alfonz Ferenc OFM, ki je isti mesec prispel iz starega kraja. To je oni letošnji tretji novomašnik, o katerem smo poročali v junjski številki in objavili tudi njegovo sliko. Posvečen je bil dne 29. junija v Južnih Tirolah, novo mašo pa je zapel dne 2. julija pri slovenskih šolskih sestrah v Rimu. Kličemo mu dobrodošlico. - Zapustila pa sta nas p. Bertrand Katnik, ki je zdaj na naši fari v Willardu, Wis. in p. Atanazij Lovrenčič, ki je bil poslan na novo službeno mesto k Sv. Teziji v Johnstown, Pa.

Naša klerikaška družinica, ki je vse počitnice pridno pomagala na farmi, v hiši, v Romarskem domu in v parku ob jezeru, je morala zopet na šolske klopi. V ponedeljek dne 18. septembra smo začeli novo šolsko leto. Sicer so v juniju izgubili dva svoja člana - novo-

mašnika, zato pa so dobili tri nove: fr. Krištofa, ki je zdaj končal noviciat in dva klerika filozofa iz slovaškega komisariata, ki bosta študirala pri nas. To sta fr. William Durnik in fr. Jean Gonchar. Upamo, da jima bo v Lemontu všeč.

Tako imamo v našem samostanu to leto dva šolska oddelka: bogoslovnega in filozofskega. Prvega obiskuje šest klerikov - bogoslovcev, klerikov - filozofov pa imamo pet.

Z novim šolskim letom sta začela poučevatina College of St. Francis v Jolietu naša dva profesorja: glavni urednik Ave Marije, p. Martin dr. Stepanich, in njen upravnik, p. Ciril Shircel, Ph.D. Iskreno jima čestitamo! Imela bosta mnogodela, saj imata poleg tega šolska predavanja doma in še skrb za Ave Marijo.

Lemontski kronist

Spodaj vidite naše tri klerike-bogoslovce in enega brata, ki so 21. avgusta delali slovesne ali večne obljube v Lemontu. Trije kleriki so v gornji vrsti: Fr. Lawrence Grom, Mark Hochevar in Blase Chermazar. V sredi spodaj pa je brat Ksaverij Paton.

NA MEDENEM PIKNIKU so dobili nagrade medu sledeči :

1. Frances KORENCHAN, Cleveland, O.
2. Mary PRISTOV, Cleveland, O.
3. Justine HOLOZAN, Chicago, Ill.
4. Joe BATICH, Cleveland, O.
5. Joseph KUKMAN, Fontana, Calif.
6. Charles KUHAR, Bethlehem, Pa.
7. Luke MIHELICH, Butte, Mont.
8. Margaret LONČAR, Chicago, Ill.
9. Angela ŠTRUKEL, La Salle, Ill.
10. Rose DEŽELAN, Milwaukee, Wis.
11. Katherine PETROVICICH, Eveleth, Minn.
12. Katarina MIHELICH, Butte, Mont.
13. Valentine BELEC, Waukegan, Ill.
14. John KUŽNIK, Cleveland, O.
15. Mary KNAUS, Sheboygan, Wis.
16. Joseph KOCJANČIČ, Lansing, O.
17. Ivanka SEVER, Cleveland, O.
18. Agnes KELLER, Amityville, N.Y.
19. Mary ZAKRAJSEK, Barberton, O.
20. A. BRODARIČ, Cicero, Ill.
21. Mary GUBANC, Cleveland, O.
22. Mary ČELESNIK, N.Chicago, Ill.
23. John PONIKVAR, Cleveland, O.
24. Frances SHENK, Cleveland, O.
25. Family FRAUS, Lemont, Ill.
26. Fr. PETRIC, Kansas City, Kan.
27. Mary SCHIFFLER, Chicago, Ill.
28. John ROTH, Manitoba, Cann.
29. J. BERNOT, Cleveland, O.
30. Vincent POGAČNIK, Lorain, O.
31. Frank USNICK, Salda, O.
32. Jennie PUHEK, Chicago, Ill.
33. Mary LESSER, Denver, Colo.
34. Frances ZAIC, New York, N.Y.
35. Anna SPRINGER, Kansas City, Kan.
36. LawrencePOVŠEK, Cleveland, O.
37. J. DENSA, Chicago, Ill.
38. Peter MAJERLE Jr., Kansas City, Kan.
39. Mike ORTAR, Sheboygan, Wis.
40. Antonia ORATCH, Ashland, Wis.
41. Margaret SELAK, New York, N.Y.
42. Anna AHACIČ, Chicago, Ill.
43. Josephine STARIN, Cleveland, O.
44. Mrs. RUPAR, Chicago, Ill.
45. M. BILDHAUER, La Salle, Ill.
46. Rosalia KOCHEVAR, Pueblo, Colo.
47. Theresa ZDEŠAR, Cleveland, O.
48. Josephine GRUDEN, Leadville, Colo.
49. Frank KOZELE, Homer City, Pa.
50. Nick JANCHAN, West Allis, Wis.
51. Anna GRDANC, Cleveland, O.
52. Jos. ZAIC, Hibbing, Minn.
53. Mrs. REBEK, Elmhurst, Ill.
54. J. PRIMOZICH, Eveleth, Minn.
55. Jennie TRAMPUŠ, Cleveland, O.
56. Joseph RUSS, Joliet, Ill.
57. Rose HABYAN, Glendale, N.Y.
58. Frank SIMONELIČ, Chicago, Ill.
59. John YAGER Sr., Aliquippa, Pa.
60. Jos. ARCH, Milwaukee, Wis.
61. Angela LESCA, Chicago, Ill.
62. Johana ANŽIČEK, Kansas City, Kan.
63. Mimi STARC, Chicago, Ill.
64. Andrew TOMC, Cleveland, O.
65. Louis KOCJAN, Maplepark, Ill.
66. Anna ZUPANČIČ, Thompson, O.
67. T. MARTINC, Cleveland, O.
68. Magdalena FORTUNA, Cleveland, O.
69. Rose GABRIELIČIČ, Indianapolis, Ind.
70. Frances MUHIČ, Cleveland, O.
71. F. GROM, Waukegan, Ill.
72. Catherine KUČIČ, Burgettstown, Pa.
73. Mary MAIZEL, Cleveland, O.
74. Mary KOŠIR, Mellen, Wis.
75. Frances LUPŠINA, Cleveland, O.
76. Frank PRIMOŽIČ, Chicago, Ill.
77. Jennie PERKO, Chicago, Ill.
78. Fannie KAVŠEK, Forest City, Pa.
79. Cecilia BARBORIČ, Milwaukee, Wis.
80. Angela VOJE, Brooklyn, N.Y.
81. Mary ROSS, Chicago, Ill.
82. John ROPRET, Cleveland, O.
83. Gertrude OPEKA, N.Chicago, Ill.
84. Joseph PONIKVAR, Cleveland, O.
85. Mary CHERVAN, Cleveland, O.
86. Frances NECIMER, Pittsburgh, Pa.
87. Agnes HOTNJEK, Cambridge, Pa.
88. Marija LUSNAR, Cleveland, O.
89. Ursula STUPNIK, Ely, Minn.
90. Kath. RADEŽ, Worcester, N.Y.
91. Frances STERLE, Cleveland, O.
92. Leo TROHA, Cleveland, O.
93. Jacob MULEC, Cleveland, O.
94. Ludwig HOGE, Bridgeport, O.
95. Mary DERČAR, Brooklyn, N.Y.
96. Alois ŽAGAR, So.Chicago, Ill.
97. F. ECKHART, Cleveland, O.
98. A. KOREN, Cleveland, O.
99. Ivanka KOROŠEC, Eveleth, Minn.
100. Mary L. BUTCHER, Massilon, O.

KRAMLJANJE

Naj potoka po domače
na Zapečkovih straneh,
kdor le lajka kakšno reči
pa četudi je za smeh.

NA ZAPEČKU

CLEVELAND, O. -- Piše Mrs. F. Košmerl: Častiti očetje frančiškani! Se Vam prav iskreno zahvalim za prejete mašne knjižice 'Pot k Bogu'. So zares lepe molitve. Še prav posebno se mi dopade tisk, ki je nekoliko večji. Sem Vam prav hvaležna zanje. Naj ljubi Bog še za naprej blagoslavlja Vaše delo in molitve. Naj nam Marija Pomagaj izprosi ljubega miru, ki ga cel svet tako močno potrebuje. Še prav posebno pa želim in molim, da bi bil škof Friderik Baraga čim prej prištet k svetnikom, da bi vsi Slovenci imeli v njem močnega priprošnjika.

BROOKLYN, N. Y. -- Piše Helen Kastner: Dragi očetje frančiškani. Iz srca Vas pozdravim v Vašem patronu svetem Frančišku. Bog Vas čuvaj te strašne vojne. Molimo eden za drugega, pa nam bo Bog prizanesel, saj ve, da smo slabi. - Nimam nič na svetu, samo delo in boleost. Križ eden večji kakor drugi. Pa nič zato. Saj nam Jezus pomaga nositi križe, tudi meni. Zato nič ne godrnjam, ker mi je enkrat leta Gospodovega 1890. v sanjah sam sveti Frančišek dal v roke križ.

CLEVELAND, OHIO -- Pišeta John & Gertruda Zaman: Prejela sem Vaš cenjeni list, ko ste pisali o Vaši veliki slovesnosti, pa žal se midva nemoreva udeležiti. Sem tako slaba v nogah, da še po sobi težko hodim. Moža pa revmatizem hudo muči. Bog naj Vam blagoslovi Vašo slavnost. Kar dva škofa bosta tam. V duhu bom celi dan v Lemontu. Bom kar doma molila, da bo naš častiti škof Baraga brž

prištet med svetnike. Midva z možem vsak dan goreče moliva za čast škofu Baragu. Bodite pozdravljeni od naju vsi pod lemontsko streho, ko ste vsi Marijini častilci. Bog Vas blagoslovi za molitve.

NORTHOME, MINN. -- Pošilja Anna Plemel: Prosim, da denete v Kramljanje na zapečku tole molitvico, katero me je naučila moja mama:

Pejmo spat, Bog je zlat!

Pejmo na vodice,

na božje stezice:

Marija dušice napaja,

v sveti raj jih posaja.

Pejmo še mi:

še nas napoji,

v svet' raj posadi. Amen.

S svetim križem se prekrižam,
s svetim' Ranam' Jezusovim'se odenem,
pod Marijinim plaščem zaspim,
Bogu dušo svojo izročim.

Moja birmanska botra pa me je naučila moliti tole:

Jezus Nazarenski, Kral, Sin Davidov,
bodi zapisan na mojem čelu,

na mojih ustih,

na mojih prsih,

na mojem srcu

z zlatimi buhštabi

in nikdar dol zbrisan. Amen.

Pridenem denar za tikete in lučke pri Mariji Pomagaj, ko ne morem tam navzoča biti - Želim vse najboljšegospodu Johnu Ferlinu in še na mnoga leta zdravje in veselje. Da bi še čbelice komandirali in da

bi ga lepo bogale, nič ne pičile. Pristrčno lepo pozdravljeni vsi v samostanu.

SELA, SLOVENIJA -- Piše Mici Ribič:
Častiti oo. francišskani! Sporočam Vam, da sem prejela od tete Marolt paket, v njem pa so mi poslali krasni križ in dva molitvenika, kar ste mi darovali Vi. Ne morem Vam opisati svoje veselje in srečo ob prejemu teh stvari. Kako zanimivo je izdelan ta križ. Res prav lična priprava, ki hrani v sebi vse, kar se rabi pri previdenju bolnika. Ob prvi priliki ga dam blagosloviti, potem ga pa shranim, dokler ga ne rabimo doma ali kje pri sosedih.

Res mnogo takih izumov smo potrebnimi Slovenci, a žal sedaj še staro vse izginja. Bog daj zdravje mojstrom, ki izdelujejo take stvari, da se razširi to znamenje še med mnoge ljudi.

Prejmite torej iz teh mojih skromnih vrstic mojo najlepšo zahvalo. Pri vsaki maši in molitvi se Vas bom spominjala in prosila, naj Vam vsem ljubi Bog da zdravja ter blagoslavlja vse Vaše delo.

Ti Marija Pomagaj iz Brezij in Lemonta, pomagaj nam in bodi nam krmar vsem Slovencem v čolničku življenja! Vodi nas

srečno skozi razburkano morje, da bomo zvesto in varno pripluli v nebeški pristan!

CLEVELAND, OHIO. -- Piše N.N.:
Pristrčno vse pozdravljam tam v prelepem Lemontu, kjer sem letos tudi jaz molil pri Mariji Pomagaj. To pa lajkam, da so vsi Fathri tam tako prijazni in domači. Drugo leto bom še prišel, to sem že rekel. Še druge bom s seboj pripeljal.

Ave Marijo tudi rada bereva z ženo. Tu imamo vsaj tudi mi stari en kotiček, kjer lahko prav po domače kaj napišemo in se pomenimo. Bog živi Lemontčane še dolga leta! Drugo leto pa na svidenje!

PAONIA, COLO. - Piše Mrs. Delost:
Brala sem v Ave Marija, kako veliko slavnost boste imeli tretjega septembra. Bog ve moje želje, kako bi jaz rada tam bila na takovem svetem shodu. Blagor tistim, ki so tako srečni. To je velikega pomena, da je slovenski naš duhovni oče Friderik Baraga zaslužil pri Bogu tako veliko čast. O da bi mu vsi ljudje sledili posebno pa naš slovenski rod. Smo mu dolžni naše molitve in spoštovanje.

PET-DOLARSKI KLUB

za one, ki darujejo pet dolarjev,
ali več za

Baragov Romarski Dom

Pretekli mesec so se pridružili temu
klubu sledeči:

FRANCES SUHADOLNIK, Cleveland, O.
JOHN ŠTUKEL, Ely, Minn.
JOSEPH KOCIN, Cleveland, O.
ROSE URBANČIČ, Cleveland, O.
OLTARNA DRUŠTVA, Cleveland, O.
Mrs. STEPICH,
AGNES TAUZEL, New York, N.Y.
CATHERINE STARC, Lorain, O.
MARY PROSTOR, Euclid, O.
ANNA GORKAŠ, Cleveland, O.
CATHERINE ROBERTS, Euclid, O.

ANN PINCULIC, Euclid, O.
FRANCES GERJENIC, Euclid, O.
JOSEPHINE FEMEC, Euclid, O.
MARY NODA, Euclid, O.
MARY MOŽINA, Cleveland, O.
Mrs. M. STRANČAR, Cleveland, O.
ANNA BOLDAN, Cleveland, O.
AGNES SERNEL, Cleveland, O.
JENNIE TERSHINAR, Cleveland, O.
JOSEPHINE CIMPERMAN, Cleveland, O.
AGNES SCHUNICH, Cleveland, O.
Mr. Mrs. J. NOVAK, Cleveland, O.
MARY HOČEVAR, Euclid, O.
Mrs. J. GOLICNIK, Sheboygan, Wis.
A. MOŽINA, Turtle Creek, Pa.
M. BLAI, Chicago, Ill.
A. KOVAČICH, Rockdale, Ill.
F. ZORC, No. Chicago, Ill.
J. OKORN, Sharon, Pa.
MARY HOGE, Cleveland, O.

Pozdravljeni vsi očetje. Pozdravljen čebelar! Da bi mu Bog blagoslovil njegove pridne čebele in njega živil še mnogo let.

PUEBLO, COLO. — Piše Mrs. Alojzija Jalovec. Predragi očetje frančiškani! Prav lepo se Vam zahvalim za povabilo na Vašo slavnost. O, ko bi bilo mogoče priti! Pa mi ni, ker sem že prekoračila osemdeseto leto v letošnjem maju. Fathru Johnu Ferlin želim vse najboljše, zla sti ljubo zdravje, da bi še dvajset let delovali za božjo čast in negovali ljube čebelice.

CANON CITY, COLO. — F. Radulovič nam je poslala tole pesem:

Zzzzz...čebelica brenči
in komaj še do panjev prileti.
"S.O.S., moj Father John,
pomagaj brž mi v panj!
Se mi zelo, zelo mudi,
ker rožic vedno več cveti,
je dolga pot do njih,
se skoraj že mračni...
Omagam že, le brž, o Father John!"
In skoraj omedli.

Tam druga pridna čbelica
se pod težo meda zvija.
Vsa mokra je sirotica,
ko tak hitro je prišla.
"O, Father John, tako hitim,
da vedno več medu dobim.
Odvzemi breme moje sladko, a težkó,
ne morem, sama, mi je prehudo.
Le brž, o Father John,
brez Tebe ne bo šlo."

Ko tretja že čbelica
do panja prileti,
za njo sestic se pridnih
že celi roj podi.
O, Father John, pomagaj nam,
ne vemo me ne kod ne kam.
Vse panje že smo napolnile,
dovolj je že medu, sladu.
A še ti bomo nanosile,
še panjev bomo več rabile."

In naš čbelji oče John
prav za dovoljno se smeji.
Vsaki svoji čbelici
brž na pomoč hiti.
O, ljubi Father John čebelice-sestrice,

saj bodo za romarje dobre medene potice.
Ko misli to, se srce mu topi,
naš jubilant vese lo se smeje.
Pri delu za med vse rad potrpi
in vsak večer svoje čebele prešteje.

SIGEL, ILL. — Č. sestra M. Perpetua O.S.F. piše p. uredniku: Brala sem v Ave Mariji, da bi radi dobili slike Marijinih božjih poti. Jaz imam eno od Marijine božje poti na Dobrovi pri Ljubljani, če jo boste mogli rabiti za Vaš mesečnik. Jo kar lahko obdržite. Vas pozdravljam v Gospodu.

TORONTO, KANADA. — Piše Franc Petrič: Sporočam Vam, da sem prejel Vaš cenjeni dopis in priložene tikete, za kar pristrčna hvala. Žal se ne morem udeležiti slovesnosti in medenega piknika, ker sem tukaj novonaseljenec in mi je za enkrat nemogoče potovati v Združene države. Želim pa, da bi se slovesnost vršila v najlepšem redu in želim vsej tej zadevi za proglasitev našega velikega Slovenca Baraga blaženim - obilo božjega blagoslova. Vse skupaj vdano pozdravljam. Enako Vas pozdravlja Slavko Zupančič.

za naše pokojne naročnike

MARY SEVER, Gowanda, N.Y.
JOHN LUŽAR, La Salle, Ill.
JOHN DEMSHAR, Presto, Pa.
ANNA BLACHART, Spring Valley, Ill.
JOHN OTRIN, Ely, Minn.
ANTON DUGAR, Indianapolis, Ind.
JOHN VIDERGAR, Milwaukee, Wis.

Bog jim daj večni mir!

OBISK V AFRIKI

(S strani 25.)

Dva služabnika sester misijonark sta že delj časa sprta med seboj. Pretekle dni je našel eden izmed njiju pred svojim pragom čarodejno znamenje: šop na poseben način zavozljane trave, potresene s pepelom. Tega znamenja se je hudo prestrašil, saj pravi praznoverje, da bo zaradi tega v kratkem umrl. Seveda je sumnja, kdo mu želi smrt, padla na drugega služabnika. Slabo zakrita mržnja se je prelevila v odkrit boj in zopet je misijonar tisti, ki naj razsodi pravdo in pomaga do miru... To dobro lastnost pa imajo ti naši "veliki otroci", da zaslužen kaznen, katero naloži misijonar, brez ugovora in mirno sprejmejo ter pravici zadostijo.

Pa se vrnimo na praznovanje Kristusa Kralja! Kakor so mi pravili, je bilo na domači postaji zelo slovesno. Predvsem je bil to dan vojakov tukajšnjega taborišča. Vojaki so stregli pri veliki maši in imeli celodnevno češčenje sv. Rešnjega Telesa. Razvrstitev molilcev je šla točno po vojaškem redu, za kar je pripomogla tudi velika stenska ura, katero sem prejšnji teden obudil k življenju. Vidite, v misijonih pride

vse prav, kar človek zna! Oče misijonar, ki je obenem tudi vojaški kaplan, je bil z izidom praznovanja prav zadovoljen. Enako sestra, ki se trudi s pevskim zborom. V resnici imajo naši črnici dober posluš in ljubijo petje. Kar sem tukaj prvič slišal, je spremljava cerkvenega petja z gongom, nekakim bobnom, ki je nameščen v majhni lopi kakih stopdeset čevljev od cerkve. Ta ti nadomešča harmonij, da je kaj! Kaj takega v Ameriki ali v Evropi ne poznajo. Treba je priti k nam v črno Afriko, pa boste našli tudi mnogo drugih zanimivosti, lepih in nelepih, koristnih in škodljivih... Tudi ce-ce muh je dosti pri nas: zanimive živalice, a zelo nevarne, saj povzročajo spalno bolezen, kugo Centralne Afrike. Bi jih radi spoznali in občutili?...

Tako živimo v misijonu. Vedno je dosti dela in dosti skrbi. Pri vsem pa nas tolaži vesela zavest, da razširjamo Kristusovo kraljestvo in da nam pri našem delu pomagajo tisoči katoličanov s svojo vsakdanjo molitvijo za misijone.

* MOLITVENI NAMEN ZA OKTOBER

Molimo za požrtvovalno pomoč ubogim.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

DAR LISTU--Po\$6: Rev. J. Judnic, Po \$5: M. Buchar, Po \$2.50: F. Hren, J. Jelenic, Po \$2: A. Sushman, A. Oblak Sr. M. Ross, Po \$1: M. Gorše, Po 50¢ J. Sasek, C. Mochevar.

ZA ROMARSKI DOM-- Po \$50: Oltarno Drustvo, Po \$10: A. Pinculic, M. Blai, M. Hoge, J. Golicnik, Po \$8: J. Kocin, Po \$5: F. Suhadolnik, J. Stukel, R. Urbancic, Mrs. Stepich, A. Tauzel, C. Strac, M. Prostor, M. Gorkas, C. Roberts, F. Gerjevic, J. Femec, M. Noda, M. Mozina, M. Strancar, A. Boldan, A. Sernel, J. Teršinar, J. Clasperman, A. Schunich, J. Novak, M. Hocevar, A. Mozina, A. Kovacich, F. Zorc, J. Okorn, Po \$3: N. N., J. Rppert, J. peterka, F. Drobnich, F. Holts, Po \$2.75: T. Kozan, Po \$2: M. Kozoglav, R. Lamsek, M. Prhen, A. Zalec, T. Potokar, J. Korencich, M. Safran, M. Lauriski, Po \$1.75: T. Kozar, Po \$1: M. Moretic, C. Boyce, M. Percan.

ZA SEMENIŠČE IN DRUGO--Po\$137.05: Oltarno Drustvo, Po \$40: H. Kunter, Po \$30: A. Pinculic, Po \$20: A. Fortuna, Po \$5: P. Kloubuchar, F. Jalovec, F. Flajnik, D. Hudolin, H. Rosman, A. Gorkos, Po \$4: M. Hren, Po \$3: A. Zalnik, M. etelin, H. Mojer, Po \$2: M. Mah, M. Florjance, Krizañich, M. ernich, P. Kilter, A. Molk, Po \$2.50: J. Telich, Po \$1: F. Meglen, F. Musick, M. Ravansek, J. Jakolin, F. Kovacic, F. Rasler, S. Kukljan, V. Kalan, M. Novoselc, T. Potokar, M. Habjan, J. Plut, M. Selak, G. Sefran, J. kaplan, J. Kraker, M. Skerl, Po \$0.50: A. Derganeč, Potocnik.

ZA APOSTOLAT SV. FRANCIŠKA--Po \$30: A. Bencin, Po \$20: M. Coprich, Po \$10: K. Spreitzen, M. Cekada, M. Coprich, A. piculic, J. Teršinar, M. Sivic, A. Colnar, A. Cherne, A. Ancel, A. Bawnik, R. Pozlep, T. Potokar.

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

ZA LUČKE--Po \$10: M. Krek, Po \$5: J. Shircel, A. Mulich, J. Cimperman, F. Skubic, M. Yenc, J. Bradac, Po \$4: Mrs. Stepich, M. Zajc, A. Rován, A. Schneider, Po \$3.50: K. Knaus, J. Gruden, Po \$3: L. etonia, A. Lesca, A. Boyt, C. Tisovec, A. Luzar, A. Schunich, A. Bencin, J. Miklevic, A. Rus, A. Mozina, C. artel, Po \$2.50: F. rasovec, Po \$2: J. Jakolin, N. N., C. Hocevar, C. Boyce, J. Sustarcic, F. Kozanik, A. Meglich, A. Boldan, F. pirman, A. Sernel, M. Ziberna, A. Dolinar, A. Pinculic, M. Zinc, C. Roberts, M. Perc P. Perhovec, A. Fortuna, N. N., J. Pajik, L. Kernc, M. Spehar, T. Kozar, Po \$1.50: J. Pajik, T. Martinc, F. Brezovar, Po \$1.25: M. Straus, M. verdev, Po \$1: J. Petrincic, F. Kastigar, A. Madic, F. Suhadolnik, F. Volovsek, Mrs. Znidarsic, P. Koncin, A. Krznarich, M. Kobilca, C. Kucic, A. Habjan, G. Sefran, P. Podgocnik, F. Rabich, J. Zaman, T. Zorc, V. Sustersic, M. Kompare, A. Urankar, N. N., S. Kovcic, A. Rasp, S. planinsek, Mrs. Zagar, M. Darovec, M. Prhne, A. Vercek, M. Oblak, F. Kovacic, Nemeč, Mrs. onder, Mrs. Fink F. Cercek, J. Urbancic, J. Grdina, M. Jajovec, M. Mistik, T. Potokar, J. Verh, J. C. Janke, N. N., M. Moniza, M. Pekol, A. Fortuna, Mrs. Kovasec, P. Pervigne, Mrs. Meglic, A. Zupancic, M. Travnik, M. Zupancic, Mrs. Miklovic, C. Cercek, F. Misliji, L. Trontel, K. Brodanich, L. Mehlin, J. Korencich, M. Ross, A. plemel, L. Nakrat, M. Gorse, M. Jerich, J. Repse, M. Osterman, U. Lukezic, J. Kodrich, M. Kuhar, N. N., F. Zainer, M. Madic, M. perko, A. Stuber A. Jerman, J. Sterbenc, J. Kokal, N. N., Mrs. Feuce, J. Horvat, A. Drolc, M. Krznaric, E. Kelzic, A. Kovacich, M. Stigletz, Mrs. Kuznik, F. Zuzek, N. N., Po 85¢ A. Fushr, Po 75¢ J. Ferlin, Po 50¢ M. Marincic, M. Marosh, T. Karger, U. Kaplan, M. Swole, T. Cekuta, A. Major, Mrs. Turk, R. Lamsek, C. Pristopec, J. Cherne G. Malakar, M. Petschauer, M. Sajovec, M. Pevic, F. Barich, R. Glazar, J. Zupancic, A. Cherne, M. Susha, A. Treven, Mrs. Struna, G. veselich, A. Pelko, Mrs. Horvat, V. Kromer, A. Jesenovec, J. Ruppe, J. Rosan, Po 25¢ Mrs. Skerl, M. Penica.

ZA BARAGOVO ZVEZO--Po \$5: R. Kaplan, Po \$2.50: A. Gradisar, Po \$2: R. Lamsek, A. Mozina, Rev. C. Zupan, Po \$1: M. Vilha, Schmitt, M. Pluth, R. Raj.

ZA SVETE MAŠE--Po \$45: T. Jancar, Po \$30: A. Kralj, Po \$25: S. Ritlop, Po \$21: J. Hren, Po \$20: Oltarno Drustvo, R. Molon, A. Bencin, Po \$15: J. Baznik, A. Schneider, Po \$13: M. Prijatelj, Po \$12: J. Oblak Sr, Po \$11: J. Cimperman, A. Pinculic, L. Kosnlic, Po \$10: M. Betchi, S. Petrovic, F. Stoler, J. Goresek, A. Caynor, F. Macerol, M. Sladohoz, A. Nemeč, A. Kobal, F. Cercek, R. Kralj, J. Grdina, M. Strancar, A. Boldan, M. Marenich, J. Novak, Po \$9: M. Markolin, Po \$8: P. Majerle, Po \$7: M. Ziberna, A. Fortuna, A. Bozjeglov, M. Mach, P. Tahovec, Po \$ 6.50: J. Mihellic, Po \$6: A. Gaspar, F. Sobor, J. Krakar, A. Plavec, Mrs. Kovacic, S. Fink, A. J. Rován, I. Sever, A. Cek, T. Martinc, F. Jalovec, Po \$5: F. Presnanc, P. Kobal, A. Zeleznik, A. Stranc, J. Stimac, B. Stimac, M. Knaus, A. Hotrosky, A. Gorkos, Grona Fam: C. Hocevar, G. Bersch, M. Rusold, M. Kolar, M. Grzin, K. Rajc, Mrs. Pucelj, A. Formn, F. Pirs, A. Jerman, Mrs. Fink, V. Truha, M. Oblak, J. Horvat, Mrs. Pozarelli, M. Sajovec, M. Perc C. Roberts, E. Jereb, K. Golinar, M. Bencin, M. Benda M. Pecnik, M. Arzlin, J. Cerne, Milt & Topash, W. Korab, A. Gerbec, A. Fortuna, T. Potokar, H. Jansa, F. Gerjenic, J. Femec, E. Urbancic, M. Novoselc, B. Vardijan, M. Maniza, M. Darovic, E. Eppich, M. Zupancic, J. Gabrijan, A. Schunich, I. Jazbec, K.

Zimmerman, M. Trusnik, A. Stark, A. Pale, A. Cherne, Mrs. Mlakar, J. Arch, H. Jurcic, M. Kranjc, K. Jezierny, A. Muhich, Mrs. Horvat, Mrs. Kuznik, po \$4.50: Mrs. Selich; po \$4: V. Sustersic, U. Crnkovic, J. Poljak, M. Vastalo, C. Zalec, A. Zupancic, A. Boldan, V. Ruppe, C. Fischer, M. Krizanic; po \$3: D. Sustarsic, M. Weitzen, M. Cegnova, J. Trampus, J. Husich, B. Evans, T. Ellis, A. Kilter, J. Lowe, Dominic, E. Kaminski, M. Blaj, L. Mladic Jr., P. Chuchnik, E. Premetz, J. Rejc, F. Radulovic, J. Mlakar, F. Petric, M. Sodec, M. Gorse, J. Velich, L. Mevzik, J. Kervin, M. Florjance, A. Jalovec, M. Melavec, M. Kresevic, M. Pekol, Mrs. Pluth, Mrs. Sokich, A. Jerman, Mrs. Stepich, Mrs. Novak, T. Rolich, Mrs. Vincic, J. Kucic, C. Bartel, M. Lindic, M. Anzich, M. Penica, F. Holesek, J. Tanko, M. Grahek, F. Erkhart, J. Majerle, J. Strunga, A. Pugel, A. Kotchevar; po \$2.50: Mrs. Lovrencich; po \$2: L. Mladic, N. N., J. Jevnik, J. Stefancic, L. Trontel, Druz. Grom, J. Gabrijan, A. Rus, F. Kastigar, M. Skulj, R. Klemencic, M. Terlizzi, M. Plese, M. Zizek, F. Zuzek, F. Meglen, J. Prazen, Pave, A. Surgeon, A. Jesenovec, F. Terselich, A. Kovacich, E. Kelzic, J. Lokmon, M. Krznaric, Zajc, A. Baznik, R. Ray, R. Pozlep, A. Hiller, T. Ksobich, F. Petrich, M. Poshek, J. Jaklin, M. Ciber, M. Perko, F. S. Vehovec, M. Medvesek, M. Turk, J. Perse, L. Zaietel, J. Pistello, C. Perkal, Mrs. Malis, A. Peter, M. Sajovec, U. Kalan, M. Marinko, M. Roitz, J. Zernic, A. Zajc, M. Strajnar, M. Stusek, J. Krall, M. Cerne, A. Sterle, Mrs. Miklavcic, J. Tershinar, A. Kresevic, A. Legan, A. Sapic, M. Golden, A. Zuzek, M. Prhne, A. Rasp, L. Rasp, Mrs. Snersic, S. Kavcic, G. G. Mlakar, M. Habjan, M. Zott, U. Ambrose, Grdina Shoppe, R. Koren, M. Kozoglav, M. Yugovich, A. Kosir, J. Babic, A. Krznarich, E. Simko, I. Reas, J. Menart, C. Butala, J. Berus; po \$1.50: B. Sedmak, A. Susman, Mrs. Settle, Mrs. Turk, J. Cherne, M. Pecel, J. Tomazetic; po \$1.25: F. Plavetz; po \$1: M. Ludwig, J. Vlasich, T. Zulich, F. Setina, A. Pucel, J. Papish, M. Stigletz, K. Shuster, Mrs. Struna, Mrs. Horvat, M. Petkovich, J. Perse, M. Evez, B. Gerzin, A. Offak, A. Treven, J. Horvat, M. Paranic, M. Bazich, M. Skovic, Mrs. Siana, H. Bizjak, U. Deboth, S. Kostrzak, T. Banich, A. Derganec, M. Bezek, A. Perko, C. Anzicek, M. Kresovich, F. Zimmerman, M. Bachar, M. Pevic, A. Delost, A. Dolinar, H. Tomzic, M. Cercek, A. Zajc, M. Sluga, F. Pervanje, J. Oblak, S. Kazparzyski, Mrs. Shukelc, M. Marsel, M. Nemanic, Mrs. Posek, M. Struna, M. Mestek, Mrs. Mizget, Mrs. Polz, M. Linc, H. Smarak, F. Kovacic, F. Judnic, J. Peternel, A. Zupancic, T. Kozar, K. Gersic, K. Erchul, R. Lamsek, K. Kambic, F. Drasler, J. Hocevar, A. Deitchman, M. Zott, M. Strel, M. Slivka, J. Stukel, M. Sutulovich, Mrs. Murphy, A. Korelc, M. Medic.

ZAHVALE

Zahvaljujejo se Bogu, presv. Srcu Jezusovemu, Mariji Pomagaj in vsem svetnikom za prejete milosti:

Joseph Ulasich, Theresa Zalich,
Helen Kuntar, Peter Klobuchar.

CENIK MOLITVENIKOV DEVOCIONALIJ

1. Slovenske molitvenike imamo:
ZDRAVNIK MOJE DUŠE, vsebuje skoraj 400 strani, tiskan z debelimi črkami in zato zelo priporočljiv za starejše ljudi, z rdečo obrezo..... \$ 1.75.
DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehкими platnicami in navadno obrezo - namenjen posebno za take, ki imajo dobre oči..... \$ 1.00.
OBREDNIK III. REDA, s papirnatimi platnicami.. \$.50
2. Imamo v zalogi tudi **ROŽNE VENCE** različne vrste in barve. Cena od 50¢ (za otroke) do \$ 3.50.
3. Pri nas lahko dobite tudi pripravo za duhovnika, ko pride bolnika previdet. Ta priprava je v obliki križa, ki se lahko na steno obesi, ko ni v rabi. Znotraj tega križa so spravljene svečke, steklenica za blagoslovljeno vodo in bombaž. Dvojna cena: \$ 3.00 in \$ 5.00.
4. Nadalje imamo druge raznovrstne devocijonalije, kot na pr. kipe, svetinjce, verižice, posodice za blagoslovljeno vodo, itd.

AVE MARIA PRESS

BOX 608

LEMONT, ILLINOIS

SLOVENSKI STARŠII

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali REDOVNI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo tukaj pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu ta oglas, ki je tudi v angleščini napisan, da ga lahko sam vidi in bere. Najlepša Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscan Fathers at Lemont, Illinois. For full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois